ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΤΕΥΧΟΣ ΣΓ'. ΙΟΥΝΙΟΥ.

τιμὴ ἑνιαυσία τῆς ἐφημερίδος ἐκ δώδεκα τευχῶν προκαταβλητέα δραχμαὶ 20. τοῖς ἑταίροις δὲ τῆς ἀρχαιολ. ἑταιρίας 12. μοναδικὰ τεύχη δὲν ἐκποιοῦνται.

πᾶσα σχέσις ἀφορῶσα τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα, εἴτε προφορικὴ εἴτε ἔγγραφος, γίνεται διὰ τοῦ ἐκδότου Ἀθ. Σ. Ῥουσοπούλου πρωτοκ. καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

ἐξεδόθη τῇ 28 Ἰουνίου.

1862.

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ ΦΗΥ ΙΜΟΗΙ Ι. Ι. ΜΕΧΝΙΚΟΒΑ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ· ΤΕΥΧΟΣ ΣΤ'. ΙΟΥΝΙΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ.—[illegible] καὶ ὑπὸ Κ. Σ. Πιττάκη καὶ Σ. Α. Κουμανούδου — ἡ ἐν τῷ διονυσιακῷ θεάτρῳ ἀνασκαφὴ καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδότου — [illegible] ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

ἀρ. 112

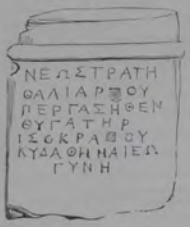

ἀριθ. 113

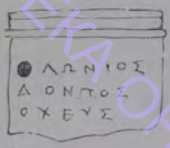

ἀρ. 114

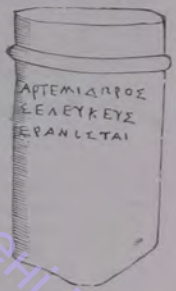

ἀρ. 115

ἀρ. 116

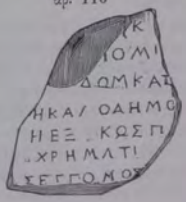

ΗΑΥΚΟΒΑ ΕΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ ΟΗΥ ΙΜΕΗΙΓ. Ι. ΜΕΧΗΝΙΚΟΒΑ

ἀριθ. 117

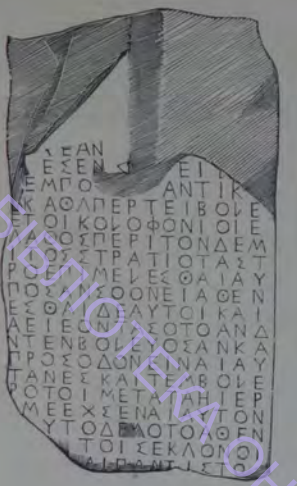

112

Νεωστράτη
Θαλιάρ[χ]ου
Παργασῆ[ιε]ν
θυγάτηρ
Ἰσοκράτου
Κυδαθηναιέω[ς]
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, εὑρέθη τὸ 1861 Μαρτίου 21 εἰς τὸν Πειραιᾶ, μοὶ ἔδωσε δὲ αὐτὴν ὁ νέος Δημ. Παναγιωτόπουλος· τὸ ὕψος τῆς στήλης, ἧς τὰ κάτω καὶ μέρος τοῦ ἄνω θέν σώζεται, εἶναι 0,32 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 0,20 τοῦ αὐτοῦ μέτρου· ὄνομα κύριον ἡλικιῶν Νεωστράτη πρῶτον ἐντεῦθεν εὑρηται. Νεόστρατος δὲ ἀρσενικὸν εὑρηται ἔν τε τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι καὶ τῇ συλλογῇ παρὶ Ἀττικῶν δήμων τοῦ Ρόβ· τὸ δὲ κύριον ὄνομα Θαλίαρχος εὑρηται μᾶλλον εἰς Σπαρτιατικὰς ἐπιγραφάς· ἔστι δὲ οὐχὶ κοινὸν ἡ στήλη νῦν ὑπάρχει ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων. Κ. Σ. Π.

113

Ἀπολ]λώνιος
. . . ὀόντος
Ἀντ]ιχαεύς.

Ἐπὶ ἡμίσεως στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ εὑρέθη τὸ 1862 Ἰανουαρ. 26· εἰς τὰς κατὰ τὸ ὀλυμπίειον ἐπισκοπὰς· τὸ ὕψος τῆς στήλης, ὅσον σώζεται εἶναι 0,29 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 26 τοῦ αὐτοῦ μέτρου· ἡ στήλη νῦν ὑπάρχει ὅπου καὶ ἡ ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

114

Ἀρτεμίδωρος
Σελευκεύς
Ἐρανισταί.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ εὑρέθη τῇ 5 Φεβρ. 1862 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν· τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 65 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου· ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 τοῦ αὐτοῦ μέτρου· παρὶ τοῦ ἀξιώματος τῶν ἐρανιστῶν ὅρα τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 126 267 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίου καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 35000 τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· ἡ στήλη νῦν ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Ῥαβελλάκη ἐν Ἀθήναις.

115

τόκ]ος τοῦ]τους ἐγένετο
χρήμ]ασι ΓΧΧΧΧ ΗΗ
. . . ΗΗ]ΗΗΔΔΠΙ τόκ[ος τούτων
. . . . Δ▬▬ΗΗΙ τόκ[ος τούτων
ταλαντα - - - - Μο[υ]σ[ῶν
πρυτανείας ▬▬▬ τό[κος τούτων
. . . . ε ( ) Ἀπόλλω[νος τοῦ ἐν Ἐλάει
Ἡρακλέους ἔ[ν Κυνοσάργει
τ]ῶνος τοῦ.[ιου
Ἀ]π[ο]λλω[νος τοῦ ἐν

Ἐπὶ θραύσματος στήλης Πεντελησίου· τὸ ὕψος αὐτοῦ παρὰ τὸ Ἐρέχθειον· τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 0,13 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 9 καὶ τὸ πάχος 5 τοῦ αὐτοῦ μ· ὁ λίθος εἶναι ἠκριωτηριασμένος καὶ ὅλα τὰ ἄκρα αὐτοῦ· τὰ γράμματα εἰσι βαθέωτά ἐγκεχαραγμένα εἰς τὴν πέμπτην γραμμὴν μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΔΔΙΙΙΗΗΗ μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου ἑνὸς γράμματος· ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 1204 ἐπιγραφῇ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος· καὶ ἴσως συγγενεῖς ταύτης, ἀλλ' ἀπειδὴ τὸ μεταξὺ τῶν δύο θραυσμάτων κεῖται ταῦτα δὲν ἐφαρμόζονται· ὁ λίθος νῦν ὑπάρχει ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ὑποφαινομένου. Κ. Σ. Π.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

116

. . . ιν . . .
τὸμ[ὲν
εἰκο]δημία[ι τῆς
ν καὶ ὁ δῆμ[ος ὁ Ἀθηναίων
καὶ ἡ βουλὴ τω[ν ἑξακοσίων
καὶ] χρημα[τί]σα[ι τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, δεδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀντιοχὶς ἐπρυτάνευεν, Ἀρίστων ἐγραμμάτευεν, Ἐπιγένης ἐπεστάτει, Ἀριστοκράτης ἐπὶ τῇ Βουλῇ ἀναγράψαι αὐτὸν εἰς τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τῆ Βουλῇ ἀναγράψαι αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγόνους;

[αὐτοῦ Φυλῆς δήμου τῆς Φρατρίας ἧς ἂν βουλῆται.

Γέγραπται ἐπὶ θραύσματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ· ἦρον αὐτὸ τὸ 1862 κ.ἑ. στ. 15· κατὰ τὴν ἄνοδον τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τὴν στοὰν Κλεψύδραν· ὁ λίθος εἶναι ἠκρωτηριασμένος καὶ ὁ ἕτερος αὐτοῦ τὸ δὲ ὕψος τοῦ λίθου ὅσον σώζεται εἶναι 0,9 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 10 0/0 καὶ τὸ πάχος 0,5· τὰ γράμματα εἶναι μικρὰ καὶ βαθέως ἐγκεχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατετηρημένου μέρους ἐξάγεται ὅτι εἶναι λείψανον ψηφίσματος· ὁ λίθος νῦν ὑπάρχει ἔνθα καὶ ὁ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

117

ἔ]αν δὲ
[τῆς ἐν σ]τήλη[ι τ]ῆμ[ι
τῷ δὲ ἀνάλωμα δοῦναι] τῆμ πό[λιν] Ἀντιο[χ
άτης - - - - εἶπε τὰ μὲν ἄλλα] καθάπερ περὶ βο[υ]λε
τ ἔδοξεν - - - - - - τῇ τῷν Κολοφωνίω ε
ἶναι - - - - ἀγαθο[ῦ ὄ]: περὶ τὸν Δῆμ
ον τῶν Ἀθηναίων αὐτούς τε κ]αὶ τοὺ[ς]: στρατιώτας τ
ῶν Κολοφωνίων . . . . π]ροεπιμελε[ῖ]σθαι αὐ
τοὺς - - - - - δ]πως ἂν σῶων εἰ Ἀθην
αίοις καὶ Κολοφωνίοις γεν[έ]σθαι δὲ αὐτῷ καὶ
ἐγγόνοις τοῖς μετ' αὐτοῦ τοὺς [ἀεὶ ἐόντας ὀτο[υ] ἂν ὁ
αχῆ - - - - τὴμ Βο[υ]λὴ[ν] τὴν Βο[υ]λεύο[υ]σαν κα
θ' ἅπερ καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ πρόσοδον εἶναι αὐ
τῷ πρὸς τε τοὺς πρυ[τάνε]ι[ς] καὶ τὴμ Βο[υ]λὴ
ν καὶ τῷ Δήμῳ πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερ 15
ά - - - - - - μὴ ἐξε[ῖ]ναι αὐτὸν
- - - - - - - - ε]ἰ, τοῦ Δήμ[ου] Ἀθην
αίων καὶ εἶναι αὐτῷ κα[ὶ τοῖς ἐγγόνοις
. . . . . κ]αὶ παντὶ στε 19

Γέγραπται Ἀττικῇ ὡραίοις γράμμασιν ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου ηὑρεθείσης πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος μαρμάρου τοῦ Πρυτανείου πρὸς τὸ ἀνατολικόβορρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως· ὁ λίθος εἶναι ἠκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω ἀριστερὸν (τῷ θεωμένῳ) καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ· τὸ δεξιὸν εἶναι ὅλως ἀκέραιον· τὰ γράμματα εἶσι βαθέως ἐγκεχαραγμένα· τὸ ο πανταχοῦ ἀναπληροῖ τὴν διάθεσιν τοῦ Μ· εἶθεται ἀντὶ τοῦ Ν οἷον τὴμ πόλιν (γραμ. 3) τὸμ (γραμ. 6) τὴν (γραμ. 14.) Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τῶν Κολοφωνίων καὶ ἡ ἀποικία αὐτῶν καὶ συνάγεται εἰς τὸ χωρίον καλούμενον Νότιον, ἀπὸ οὗ Πάγης ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐκυρίευσε τοὺς τε κατέχοντας αὐτὸ βαρβάρους, μαρτυρεῖται ἀπό τε τὸν Θουκυδίδην (Β III § 34) καὶ ἄλλας ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀρ. 1052, 1339, 1341, 1342, 1345, τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος· ὁ λίθος νῦν ὑπάρχει ἔνθα ὁ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ἀριθ. 118

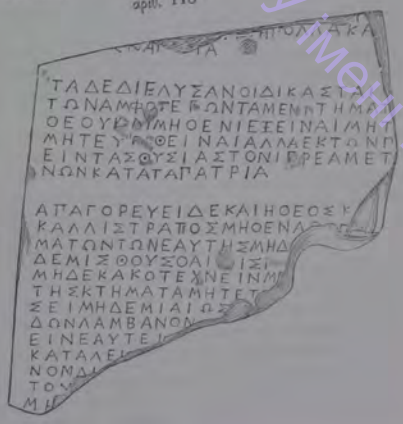

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ім. І. І. МЕЧНИКОВА

ἀριθ. 118

. . . . η πολλὰ κα . .
. . . . . α

Τάδε διέλυσαν οἱ δικασταὶ (ἔπειτα δὲ κολ-
των ἀμφοτέρων τὰ μὲν κτήματ(α εἶναι τῆς
θεοῦ καὶ μηθενὶ ἐξεῖναι μήτ(ε . . .
μήτε ὑποθεῖναι, ἀλλὰ ἐκ τῶν π(ροσόδων θύ-
ειν τὰς θυσίας τὸν ἱερέα μετ(ὰ τῶν γειτό-
νων κατὰ τὰ πάτρια.
Ἀπαγορεύει δὲ καὶ ἡ θεὸς κ(αὶ ὁ προφήτης
Κλ)ήτρατος μηθένα . . . . . (κτη-
μάτων τῶν ἑαυτῆς μηδ . . . . . .
δὲ μετ(αδοῦναι . . . . .
μηδὲ κ(ατα)σκευῆν μ . . . .
τῆς κτήματ(ος μήτ(ε . . . . . (προφά-
σει μηδεμιᾷ ὡς . . . . . (προσό-
δων λαμβανον(τ . . .
ειν ἑαυτεῖ . .
καταλε . .
νον δ . .
του . .
μη . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου Πεντελησίου, εὑρεθέντος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐνταῦθα ἐντὸς φρέατος τῆς οἰκίας τοῦ ἰατροῦ Π. Στεφανίτση, τῆς κειμένης παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Εἰρήνης. Ἠγοράσθη τὸ τεμάχιον ὑπὸ τῆς ἀρχ. ἑταιρίας, καὶ εἶναι τώρα ἐν τῷ Μουσείῳ της, τῷ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ὕψος 0,21, πλάτος 0,24, πάχος 0,10. Τὰ γράμματα, ὡς καὶ τὸ ξυλογράφημα δεικνύει, εἶναι τῶν πρώτων Μακεδονικῶν χρόνων καὶ ἐσχηχδόν. Ἂν οἱ στίχοι 4ος 6ος καὶ 7ος συνεπληρώθησαν ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἔδει, καὶ ἂν ἦτο ἀσφαλὲς νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἕκαστος στίχος εἶχεν ἀπαρεγκλίτως γράμματα 32, κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν ἠδύναντο νὰ δοκιμασθῶσι πλείονες ἢ ὅσας ἐγὼ ἔθεσα συμπληρώσεις ὑπὸ τῶν δυναμένων καὶ βουλομένων. Ἐγὼ δὲν ἐτόλμησα τοιοῦτό τι, καὶ ἀρκοῦμαι μόνον ἔτι νὰ εἴπω, ὅτι μετὰ τὸ τοῦ 2ου στίχου τελευταῖον Α ὁ λίθος οὐδέποτε εἶχεν ἄλλα γράμματα ἐν τῇ αὐτῇ γραμμῇ, ἀλλ' ἐκεῖ ἔληγεν ἡ φράσις· οὕτω καὶ ἐν τῷ 8ῳ στίχῳ. Ἀφέθη δὲ ἀνέκαθεν κενὸς γραμμάτων τόπος ἐνὸς στίχου μετὰ τὸν 2ον καὶ 8ον στίχον. Τὸ δὲ τρίτον γράμμα τοῦ 19ου στίχου ἂν εἶναι Μ, ἢ Ν, δὲν διατυπώσαμεν.

Τῇ 17 Μαΐου, 1862.

Στέφανος Α. Κουμανούδης.

Β' Η ΕΝ ΤΩ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩ ΘΕΑΤΡΩ ΑΝΑΣΚΑΦΗ.

Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ἐν σελίδι 102 τῆς παρούσης ἐφημερίδος διακοπεῖσαν ἔκθεσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαχθέντων εἰς φῶς μέχρι τῆς σήμερον ἀρχαίων μνημείων.

Καθ' ἃ ἐν σελ. 95 ἐλήλυθα, ἡ ὑπὸ τοῦ κυρίου Στράκου τότε διευθυνομένη ἀνασκαφὴ τοῦ θεάτρου ἐχώρησε κατὰ δύο διευθύνσεις· ἤτοι μία μὲν τάφρος ἀνοίχθη πρὸς δεξιὰν τῶν ἀνακαλυφθέντων θρόνων, παρακολουθοῦσα τὴν προσθήραν παρὰ τὴν ὀρχήστραν καὶ τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου ἕως ἑπτὰ μέτρων γαλλικῶν βάθους καὶ τριῶν ἕως τεσσάρων καὶ πλέον πλάτους, καὶ οὕτως ἀνεκαλύφθη συναχὴς σειρὰ θρόνων πρὸ τῶν κερκίδων πανομοίων τοῖς ἐν σελ. 103 ἀπεικονισθεῖσιν, μέχρι τῆς δεξιᾶς παρόδου ἀπὸ τῆς μέσης τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου ἐλευθερέως, αὐτοῦ δὲ μεταξὺ τῆς τελευταίας κερκίδος καὶ τοῦ τοίχου τῆς δεξιᾶς παρόδου εὑρέθη κλίμαξ ἀποτερματίζουσα τὸ δεξιὸν πέρας ἢ κέρας τοῦ κοίλου, ὅπως καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Μήλου, τῶν Πατάρων, τῆς Στρατονικείας καὶ τῆς Δραμισσοῦ εἰκονίζεται τοιαύτη κλίμαξ (ὅρα Strack das altgriechische Theatergebaeude, Potsdam 1843, πίν. VI, 5, VII, 5, VIII, 7. Wieseler Theatergebaeude etc. Goettingen 1851, πίν. I. 28) καὶ ὁ Vitruvius διαγράφει τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν θέατρον (Strack αὐτόθι πίν. VII, 3). Τὸ μετὰ τὴν κλίμακα ταύτην πλάτος τοῦ τοίχου τῆς παρόδου ἐκ μονολίθων πλίνθων συγκειμένου ἦν κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς κλίμακος κάτω μετρηθὲν 0,44 γαλλ. μ. Ἐντεῦθεν δὲ ἐχώρησεν ἡ ἀνασκαφὴ, παρακολουθοῦσα τὸν ἄρχοντα τοῖχον τῆς δεξιᾶς παρόδου μέχρι τῆς γωνίας τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ θεάτρου μέτρα γαλλικὰ 29 περίπου, ἀπὸ δὲ τῆς γωνίας ταύτης μέχρι τοῦ τείχους τῆς καλουμένης στοᾶς τοῦ Εὐμένους ὑπὸ τὰ τείχη τῆς ἀκροπόλεως ἦδη πρότερον ὁ κύριος Στράκος εἶχε περισκάψῃ τάφρον ἱκανὴν βαθείαν, ὥστε ἐφαίνοντο οἱ ὄροφοι τοῦ ἀρχαίου τείχους καὶ ἀντηρίδες (ὅρα σελ. 64 τῆς παρούσης ἐφημερίδος). Τὸ τεῖχος τοῦτο τὸ δυτικὸν τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου κεῖται σχεδὸν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς γωνίας τῶν ἀκροπόλεων χωρῶν μέχρι 17 μέτρων γαλλικῶν, ἔπειτα κλίνει πρὸς τὰ ἔξω καὶ γίνεται καμπύλον καὶ διπλοῦν καὶ μέρει οὕτως ὥστε αἱ φανεῖσαι κατ' ἀρχὰς ἀντηρίδες διαχωρίζουσαι ἔξωθεν τὸ τεῖχος, εὑρέθησαν ὅτι κεῖνται ἐπὶ τοῦ διπλοῦ τείχους. Ἡ δὲ ἔκτασις τοῦ ὅλου ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς γωνίας τῆς κατὰ τὴν πάροδον μέχρι τοῦ τείχους τῆς στοᾶς τοῦ Εὐμένους, ὑπὸ τὴν ὁποίαν εἰσέρχεται, κατεμετρήθη ὅτι ἐμοῦ εὑρέθη γαλλ. μέτ. 58, 70 περίπου.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

τὸς δὲ τοῦ τείχους τῆς στοᾶς τοῦ Εὐμένους· εὑρέθησαν τμήματα δύο ἀρχαίων τειχῶν σχεδὸν παραλλήλως χωρούντων ἀλλήλων κατὰ τὴν φορὰν τῆς εὐμενείου στοᾶς· ἀλλ' οὔτε ταῦτα ἐκανῶς ἐξερευνήθησαν οὔτε τὰ ἐξωτερικὰ τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου, ἐπὶ ὧν ἤδη εἶμεν.

Ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ἄλλη τάφρος ἐταφρεύθη μεταξὺ τοῦ ὄρους τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου ἐλευθερέως καὶ τοῦ κοίλου τῆς ὑποθυομένης σκηνῆς τοῦ θεάτρου πρὸς εὕρεσιν τῆς θεμέλης καὶ τοῦ λογείου. τότε δὲ ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἐκ πλίνθων ἀρχαίων συντελεσμένα τείχη κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, δι' ἃ κάτω καὶ ἄλλοι τινὲς ἐμνήσθησαν τὴν ὀρχήστραν λίαν μικράν, οὐα καὶ ἀναγκαίῳ ἐπὶ τοῦ νομίσματος· ἀπεικάσματι τοῦ θεάτρου ἐκδίνετο (ὅρα σελ. 64) καὶ ἐν σελίδι 96 τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου εἰς πέντε κερκίδας ὑπέθεσα διηρημένον κατὰ τὴν ἐξώτερην ζώνην, τὰ τείχη ταῦτα λέγω ἐφάνησαν κτίσματα ὀψιαιτέρων ὑστερωτέρων χρόνων, ἐν πολλῇ βίᾳ ἀποτεθέντα ἐκ τῶν ἐνόντων αὐτοῦ λίθων καὶ μνημείων παντοδαπῶν εἴδους, ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας καὶ οὐχὶ εἰς ἱκανὸν βάθος· θεμελιωθέν. αὐτοῦ εὑρέθη ἐνεκτισμένη μεγάλη στρογγύλη στήλη μετ' ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς, ἐκδοθησομένης· κατωτέρω, ἡ; ἡ ἀρχὴ· « ὁ δῆμος βασιλέα Ἀριοβαρζάνην ».

Ὄπισθεν δὲ τῶν ὀχυρωματικῶν τούτων τειχῶν πρὸς μεσημβρίαν πολὺ βαθύτερα εὑρέθη κτίσμα κατὰ τὴν φορὰν τῆς σκηνῆς, ὅμοιον τῷ λογείῳ τοῦ θεάτρου μετὰ κλίμακος ἐκ πέντε βαθμίδων, ὧν ἡ τελευταία πρὸς τὰ ἄνω κατὰ τὸ πρὸς τὴν ὀρχήστραν βλέπον πρόσωπον αὐτῆς ὕψος τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν, (ἧς τὸ πανόμοιον ζήτει κατωτέρω).

ΣΟΙ ΤΟΔΕ ΚΑΛΟΝ ΕΤΕΥΞΕ, ΦΙΛΟΡΓΙΑ, ΒΗΜΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΦΑΙΔΡΟΣ ΖΩΪΛΗ ΒΙΟΔΩΤΟΥ ΑΤΤΙΔΟΣ ἀρχός.

Ἀπέληξε δὲ ἡ κλίμαξ εἰς τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος τῆς σκηνῆς, ὃ ζήτειλα συντόμως· ἐν σελ. 102. τὸ ὕψος τοῦ λογείου τούτου πλησίον τῆς κλίμακος καταμετρηθὲν εὑρέθη = 1,40, τὸ δὲ τῆς κλίμακος ὅλης ὕψος = 1,375, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς κάτω κατὰ τὴν βάσιν = 1,045 ἑκάστης δὲ τῶν πέντε βαθμίδων αὐτῆς τὸ ὕψος καὶ πλάτος ἔχει οὕτω· τῆς μὲν ἀνωτάτης τῆς φαρούσης τὴν ἐπιγραφὴν τὸ ὕψος = 0,25· τῆς δὲ δευτέρας βαθμίδος τὸ ὕψος = 0,29, τὸ πλάτος 0,21· τῆς τρίτης δὲ τὸ μὲν ὕψος 0,27, τὸ δὲ βάθος 0,28· τῆς τετάρτης τὸ μὲν ὕψος 0,265, τὸ δὲ βάθος 0,27· τῆς δὲ τελευταίας ἡ πέμπτης τὸ ὕψος 0,30, τὸ βάθος 0,28. οἱ δὲ λίθοι τῆς κλίμακος λευκοῦ μαρμάρου. τὸ ὅλον δὲ πλάτος τῆς κλίμακος ταύτης δὲν ἀνεκαλύφθη ἀκόμα.

Κάτω δὲ τὸ ἀνακαλυφθὲν μέρος τῆς ὀρχήστρας μεταξὺ τοῦ λογείου τούτου καὶ τοῦ ὀρύνου τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου ἦν στρωμένον μὲ πλάκας ῥομβοειδεῖς, ὡς εἶπα ἐν σελ. 102 τελ. ἀλλ' οὐχὶ ὅλον τὸ ἔδαφος τῆς ὀρχήστρας τοιοῦτον ἐφάνη, ἀλλὰ μόνον τὸ παρὰ τὴν εἰρημένην παρὶ τὸ μέσον κοιλότητα, ἐκτεινόμενον ἔνθεν καὶ ἔνθεν μ. γαλλ. 3,40 ἀπὸ τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου τῆς κοιλότητος. ἐξαγωνία δὲ μία ῥομβοειδὴς πλὴν πρὸς ὀκτὼ εὑρίθη ὅτι ἦν ἐστρωμένη ἐπὶ ὁμμοκοιλιας· μετὰ δὲ τὴν ῥομβοειδῆ στρωσιν ταύτην τὴν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μαρμαρίνης ἐπιμήκης πλακὸς καὶ περὶ αὐτὴν (πλανῶς διότι δὲν ἀνεκάφη εἰσέτι ὅλον τοῦτο τὸ μέρος) ἡ λοιπὴ στρῶσις σύγκειται ἐκ μεγάλων τετραγωνικῶν πλακῶν, διαμαρτείων καὶ τούτων, καταμετρήσας δὲ καὶ τὸ ὅλον διάστημα ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ εἰρημένου λογείου μέχρι τοῦ κέντρου τῆς κυκλικῆς κοιλότητος εὗρηκα = 6,90 γαλλ. μ. μέχρι δὲ τῆς πρώτης βαθμίδος τοῦ κοίλου, μεθ' ἣν κεῖται ὁ τοῖχος τῶν ὀρύνων τὸ ὅλον μῆκος ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ λογείου = 17,96. αὐτῆς δὲ τῆς βαθμίδος τῆς πρώτης τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου τὸ πλάτος = 1,25 μέχρι τοῦ ποδὸς τοῦ ὀρύνου τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου ἐλευθερέως· μέχρι δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑπομένης δευτέρας βαθμίδος τοῦ κοίλου εἰς ἣν ἀκουμβοῦσι ὄπισθεν οἱ ὀρύνοι ὅλον τὸ πλάτος τῆς βαθμίδος τῆς πρώτης εἶναι = 2,05. τὸ ὕψος δὲ τῆς βαθμίδος ταύτης δὲν ἠδυνήθην νὰ μετρήσω διὰ τὰς ὀρθὰς ἱσταμένας καὶ ἐφαπτομένας εἰς ταύτην τὴν πρώτην βαθμίδα πλάκας τὰς τετραζούσας τὴν ὀρχήστραν καὶ χωριζούσας αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κυρίως θεάτρου καλουμένου, περὶ ὧν ἔγραφα ἐν σελ. 15 καὶ ἐμμένω εἰς τὰ τότε μοι δόξαντα, εὑρὼν καὶ ταύτα χθὲς ὅτι αἱ πλάκες αὗται ἀπὸ τῶν μέρους τῆς ὀρχήστρας καλῶς μὲ ἀμμοκονίαν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μὲ τὸ ὑπερκοβαρισεὶ κουρασάνι λεγόμενον, ἀθικπάρατον ἂν ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ, ἀλειμμένα εὑρέθησαν κατὰ τοὺς ἄρους προσέτι δὲ καὶ ὑδραγωγεῖον πλίνων τῶν πολυτελῶν Ἀθήνας ἀπαντωμένων τετραγωνικὲν ἔχον πλάτος μ. ἐξωτερικὸν 0,22. ἐσωτερικὸν δὲ 0,17 καὶ βάθος 0,13 εὑρεθὲν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ἐδάφους τῆς ὀρχήστρας πρὸ τοῦ λογείου κατὰ τὸ μῆκος τοῦ ἀπόπου φαίνεται ὅτι ἐκτείνεται· διότι ἀνεφάνη καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν κάτω πάροδον καὶ δὴ σκεπασμένον μὲ ὀπτὰς πλίνθους· ἡ σαφέστερον εἰπεῖν μὲ τοὐβοῦλα ἐκ τῶν καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐν χρήσει καὶ τοῦτο λέγω τὸ ὑδραγωγεῖον, ἀναφερόμενον ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς βαρβαρότητος, βεβαιόνει

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

πως ἐκείνην μου τὴν γνώμην.

Περὶ δλην δὲ τὴν ὀρχήστραν εὐθὺς ὑπὸ τὴν εἰρημένην πρώτην βαθμίδα τοῦ κοίλου ὑποκρύπτεται ὑδραγωγεῖον ἀρχαῖον κατασκευασθὲν ἐπιμελῶς· ὅτε περ καὶ τὸ θέατρον, ἵνα ὀξύγηται τὰ ἐκ τῆς βροχῆς ὑγρὰ καὶ τὰ καταζαλίζοντα ἀπὸ τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου. τοιοῦτον δὲ ὑδραγωγεῖον εὑρέθη καὶ περὶ τὴν ὀρχήστραν τοῦ ἀπὶ Ῥηγίλλη θεάτρου. τοῦ δὲ παρόντος ἐξ ὅπῆς ἀνασχιδείσης ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου μόνον τὸ ἄκρον ἐδυνήθην νὰ καταμετρήσω· ἦν δὲ 0.90, τὸ δὲ βάθος δὲν ἠδυνήθην νὰ μου σώσῃ ὁ ἐργάτης διὰ τὸ στενὸν τῆς ὅπῆς, διὰ ἣν δὲν εὐκολύνετο νὰ τὸ καθαρίσῃ ὡς πρέπει. Τὰ πλευρὰ δὲ τοῦ ὑδραγωγείου τούτου ἦσαν λίθιν πεπηγότα ὁλόγυρα καλῶς· ἐξεσμένα, ἡ δὲ βάσις φαγερῶς· ἐρωτηθεὶς δὲ ὁ τῆς κάτωθεν ἦν εἶχεν ἡ ἐν αὐτῷ ὕλη; ἔδωκε πρὸς τὸν ἀριστερὸν πάροδον ῥέφεται.

Ἀφοῦ δὲ καὶ ἐντὸς τοῦτου ἀπήλιξε τὸ ἔρχυν ἀνοίχχθη καὶ ἄλλη τάφρος κατὰ μῆκος τῆς σκηνῆς ἀπὸ τοῦ εὑρεθέντος λογείου τοῦ Ἁδριανοῦ πρὸς τὴν δεξιὰν πάροδον. εὑρέθη δὲ μικρὸν μέρος τοῦ λογείου τούτου λιθόστρωτον ἐκ μαρμάρων ἐλλημμένων ἐκ τῆς στέγης τοῦ ἀρχαίου θεάτρου καὶ ἐριδόμενον ἐπὶ τῶν ἄθλων ἢ ἐπὶ μεγάλων πλίνθων λιθίνων ἐκ τοῦ ἀρχαίου θεάτρου καὶ ἄλλων ὑστεριωτέρων χρόνων. τὸ πλάτος τοῦ λιθοστρώτου τούτου ἐδάφους τῆς τοιαύτης σκηνῆς 3.20, τὸ δὲ μῆκος ἐφάνη μέχρι τῆς δεξιᾶς παρόδου, οὗτοῦ δὲ ὡς ὑποστήριγμα εὑρέθη ὑπὸ τὸ ὑποσκήνιον τοῖχος τῆς δεξιᾶς παρόδου καὶ βάθρων μετ' ἐπιγραφῆς. ὁ δυτικώτερος κατατέρω, ἧς ἡ ἀρχὴ « ἡ πόλις Τιβ. Κλ. Καλλιππιανὸν ». χωρησάσης δὲ τῆς ἀνασκαφῆς μέχρι τῆς δεξιᾶς, κάτω παρόδου τοῦ θεάτρου, εὑρέθη ὅτι ὁ τοῖχος τοῦ προσκηνίου τούτου τοῦ ποικίλοντος ὑπὸ Φαίδρου χωρεῖ ἐντὸς τῆς ὀρχήστρας, στενὴν μόνον διάβασιν ἀφίνων πρὸ τῆς δεξιᾶς κάτω παρόδου καὶ ἔμπροσθεν τῶν εἰσοδιαίων πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας θρόνων τῆς προεδρίας ὡς ἑνὸς γαλλικοῦ μέτρου.

Ἂν καὶ ἡ πρὸς τὴν ὀρχήστραν πρόσοψις τοῦ προσκηνίου τούτου τοῦ Φαίδρου δὲν ἀνακαλύφθη εἰσέτι ὁλη, ἀλλὰ μόνον μερὶν μέρος αὐτῆς πρὸς δεξιὰν τῆς πεντεβδόμου ὀλίμακος τῆς σκηνῆς, ὅμως συγχωρεῖτέ μοι καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκφράσω τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ πράγματος· νομίζω γὰρ ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος ἐπιγραφὴ τοῦ Φαίδρου κεῖται ἐν τῇ θέσει της καὶ μαρτυρεῖ ὅτι οὕτως κατὰ τὸν γ' αἰῶνα τυγὸν μετὰ Χριστὸν, ἤγουν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ (305 μ. Χ.), ὅτε διὰ τοὺς καταδιωγμοὺς τῶν Χριστιανῶν ἀνεστηρώθησαν αἱ ἐλπίδες τῶν ἐθνικῶν, φιλόμουσός τις ὢν. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνάλγητος τῆς προϋμίας τοῦ χρήματος ἔχων, ἀπεφάσισεν ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ ἀναστήσῃ τὸ παλαιὸν θέατρον, ἐν ᾧ ῥαπίοις ὃν ἤδη τότε, ὡς φαίνεται. καὶ κατεσκεύασεν ἐκ τῶν λειψάνων σκηνήν τινα καινὴν συντελειμένην, καὶ δὴ κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων θεάτρων ἔκτισε τὸ προσκήνιον ἐντὸς τῆς ὀρχήστρας. οὕτως ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν Ἄκραις πόλει τῆς Σικελίας θέατρον εὑρέθη (ὄρα Strack Theaterg. πίν. VI, 4 καὶ Wieseler πίν II, 2 πρβλ. σελ. 10) τὸ προσκήνιον μεταπεπτυμένον ἐντὸς τῆς ὀρχήστρας, καὶ εἰς τὸ ἐν Συρακούσαις περίφημον ἀρχαῖον θέατρον (ὄρα Wieseler πίν. II, 1 καὶ σελ. 10.), καὶ εἰς τὰ ἐν Ταυρομενίῳ καὶ ἐν Κατάνῃ (Wieseler πίν. II, 5 A, μετὰ σελ. 11).

τούτου δὲ τοῦ Φαίδρου ἔρχυν νομίζω καὶ τὸ λιθόστρωτον ὕδατος τῆς σκηνῆς· τὴν δὲ μεταξὺ τοῦ προσκηνίου τούτου καὶ τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου εὑρεθεῖσαν πλάκα μετὰ κυκλικῆς ἐν τῷ μέσῳ κυλίστρας, περὶ ἧς καὶ ἀνωτέρω εἶπα καὶ ἐν τέλει τῆς 102 σελ. ἔγραψα ἀνοθεύτως, ἤκουρῶν νῦν θέσιν τῆς θυμέλης τοῦ ἀνασκαφέντος καὶ οὕτω μετασκηνηθέντος θεάτρου τούτου τοῦ Φαίδρου· καὶ ὄχλον ἐκ τῆς κυλίστρας ταύτης ὅτι ἡ θυμέλη τοῦ θεάτρου τότε κὰν. ἀπὶ Φαίδρου, ἀλλ' ἡ τις στέλη ἦν. στηκένη οὐχὶ ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὀρχήστρας, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὸ προσκήνιον ἄνευ κρηπιδώματος ἢ βαθρίδων. ἄλλως τε οἱ μὴ μόνον ἐξ ἐγχειριδίων διὰ παίδια τῶν σχολείων μαθόντες τὰ περὶ τοῦ θεάτρου καλῶς γνωρίζουσιν. ὅτι περὶ τῆς μορφῆς καὶ τῆς θέσεως τῆς θυμέλης οὐδὲν ἄλλο ἴνα γνωστὸν μέχρι τῆς σήμερον ὅσα δὲ περὶ τούτου ἐγράφησαν βασίζονται εἰς ἀντιφατικὰς εἰδήσεις γραμματικῶν καὶ λεξικογράφων ὑστεριτέρων. ἔχνη δὲ θυμέλης βάθρα εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέντα καὶ ἀνασκαφέντα θέατρα δὲν εὑρέθησαν. διὰ τὸ παρὸν θυμελικὸν ἔχνη ἐὰν καὶ μετὰ τὴν τελείαν τοῦ θεάτρου ἀνασκαφὴν εὑρεθῇ ἴνα πολύτιμον εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν τῶν ἑλληνικῶν θεάτρων.

Ἐνῷ δὲ ταῦτα μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐτίνοντο, καὶ ἄλλη τάφρος ἀνοίγετο ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ κοίλου. ἡ πρώτων ἀνακάλυψη. περὶ τὴν ὀρχήστραν καὶ τὴν ἀριστερὰν πάροδον τοῦ θεάτρου. ἀλλ' εἰς ἀπορίαν ἦν. δὲν εὑρέθη ἡ σειρὰ τῶν θρόνων τῆς προεδρίας πλὴν τῶν τοῦδε τὰ πρῶτα μετ' αὐτὴν ἑβδομὰ ἀβιαβῆ. εὐθὺς γὰρ ὑπὸ τῶν θρόνων τοῦ ἱερέως Ἁδριανοῦ ἐλευθερίως τὸν ἐδ. 10 ἐκδυθέντα. ὁπισθεν τοῦ ὁποίου ἐραίνετο τμῆμα τοῦ στρογγύλου εὐμέτρου διαμέτρου ἔχον 0,50 καὶ ἐπ' αὐτοῦ κτίσματα κακὰ καὶ βάρβαρα, εὑρέθη πλὴξ ἐγκαρ-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНЛАЙН МЕЛІТОВА

της δὲ ἀντομῆς ἐνηρμοσμένη ἐπὶ τοῦ ὑρόνου τοῦ ἱε-
ροῦ Ἀδριανοῦ καὶ ὄπισθεν κατὰ τὸ ἄκρον αὐτῆς βά-
θρον ἐνηρμοσμένων ἐπὶ τῶν ἐδωλίων. οὗ τὴν εἰκόνα
καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ὄρα ἐν πίναξι Κ', 2. τῆς μαρμα-
ρίνης ταύτης κλίμακος τὸ ὕψος ἦν ἐκ γαλλικῶν μέτρων,
τὸ μῆκος 1.05 τὸ πάχος 0,20. εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν
ὀρθὴν ταύτην κλίμακα ἐν τῇ θέσει τῶν ὑρόνων εὑ-
ρέθη κλιμὰξ λίθου κοινοῦ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὀρχήστρας
πρὸς τὰ ἐπάνω, ἐκ πέντε βαθμίδων συγκειμένη. ἑκά-
στης τῶν ὁποίων τὸ μὲν πλάτος ἦν 3,20, τὸ δὲ ὕψος
0.16, τὸ δὲ πάχος 0,27 2=30 [illegible] δὲ κατὰ τὴν πέμ-
πτην βαθμίδα φαίνεται ἡ ἀρχὴ τῶν ἐδωλίων καὶ μεταξὺ
αὐτῶν κατὰ τὸ μέσον ἀρχὴ κλίμακος [illegible] καρκίδων.
μετὰ δὲ τὴν ἐνδοτέραν χρόνοις πενταετηρικοῖς ἀνατεθεῖσαν
ταύτην κλίμακα εὑρέθη πάλιν εἰς ὑρόνους ἐν τῇ θέσει τοῦ
τελευταίου τῆς ἀπὸ τῆς εἰρημένης κλίμακος καὶ ἐπομένου
ἀκολούθου πεντέδου, μετὰ ἐπιγραφῆς ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ·
μετὰ δὲ τοὺς ὑρόνους ἡ συνήθης διὰδος μεταξὺ ἑκάστης τῶν
δύο ὑρόνων καὶ τῆς ἑπομένης αὐτῇ ἄγουσα εἰς τὴν
ὄπισθεν μεταξὺ τῶν καρκίδων κλίμακα. ἐνταῦθα κατα-
μετρήσας πάλιν τὸ βάθος τῆς ἀνασκαφῆς μέχρι τοῦ ἐ-
δάφους τῶν ὑρόνων εὗρηκα μέτρα γαλλ. 6,50 ἀπὸ τοῦ
νῦν ποτωμένου ἐδάφους.

μετὰ τὴν ἤδη εἰρημένην δίοδον, ἧς τὸ πλάτος ἦνε
0,81, εὑρέθη πάλιν ἐν τῇ θέσει της ὅλη συνεχὴς πεν-
τὰς ὑρόνων, λείαι ἔχουσα τὰ πλάτια τὰ κατὰ τὰς ἔνθεν
καὶ ἔνθεν διόδους εἰς τὰς κλίμακας. τούτων τῶν πέντε
ὑρόνων ὁ μὲν α', β', γ', καὶ δ'. φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ΘΕ-
ΣΜΟΘΕΤΟΥ, ὁ δὲ πέμπτος τὴν ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ. καὶ
οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι διεσώθησαν ὁλόκληροι, τοῦ δὲ δ'
καὶ ε'. λείπει τὸ ἄνω τῆς ἀναλήψεως. ἔχουσι δὲ πάντες
κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος ἐπὶ τῆς ἕδρας ὀπάς. τὸ δ-
λον δὲ αὐτῶν μῆκος. ὅπως εὑρίσκονται, =3, 3.

μετὰ ταῦτα τῆς ἀκολούθου σειρᾶς τῶν ὑρόνων οὐ-
δεὶς εὑρέθη. οὐδὲ ἐδωλίων ἴχνη ὄπισθεν αὐτῶν. τμή-
ματα δὲ μικρὰ μόνον δύο ἐκ ὑρόνων μετ' ἐπιγραφῶν κο-
λλοῦσι. ἀναρτηθέντα αὐτοῦ. τῶν μόνων ἐθλήθησαν, ὅτι
ἐκ τοῦ ὑρόνου τοῦ ἄρχοντος κατ' ἐξοχὴν καὶ τοῦ βα-
σιλέως ἦσαν. μετὰ ταῦτα ἐφάνησαν οἱ δύο τελευταῖοι
ὑρόνοι τῆς ἀκολούθου σειρᾶς. ἐξ ἑνὸς λίθου πελεκηθέντες,
ὁ μὲν φέρων ἐπιγραφὴν ΙΕΡΕΩΣ || ΙΑΚΧΑΓΩΓΟΥ,
ὁ δὲ ΙΕΡΕΩΣ || ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ || ΗΡΩΟΣ· ἑκάτερος
δὲ διατετμημένος ὢν κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἕ-
δρας ἔχασε τὴν ἀνάλυσιν.

ἔπειτα ὑπάρχει πάλιν δίοδος πρὸς τὴν κλίμακα τῶν
καρκίδων καὶ αὐθὶς ἔρχεται ἡ τελευταία σειρὰ τῶν ὑρό-
νων κατὰ τὴν ἀριστερὰν πάροδον. τὸ πλάτος τῆς διόδου
ταύτης =0,725. λείαι δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ πλάγια τῶν
ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑρόνων τῆς τελευταίας. ἐξ ταύτης σει-
ρᾶς τῶν ὑρόνων, ἅπερ ἐξ ὅλου περιέχει. ὥσπερ ἡ
τελευταία κατὰ τὴν δεξιὰν πάροδον ἀπόκεινται, ἐξ ἕ-
νὸς ὑρόνους, ἐνῷ ἑκάστη τῶν λοιπῶν σειρῶν πέντε.
διεσώθησαν μόνον τρεῖς ἐξ ἑνὸς λίθου συγκείμενοι, πάν-
τες ἀριστεῖς, πλὴν μορᾶς μόνου κατὰ τὸ μέσον τῆς ἀ-
νάλυσιος βλάβης ἐπὶ ἑκάστου. φέρουσι δὲ ἐπιγραφὰς
ὁ μὲν α' ΙΕΡΕΩΣ || ΠΥΡΦΟΡΟΥ || ΕΞΑΚΡΙΩΝ =
ΛΕΩΣ, ὁ δὲ β' ΙΕΡΕΩΣ ΔΗΜΟΥ || ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩΝ
|| ΚΑΙ ΡΩΜΗΣ. ὁ δὲ γ' ΚΗΡΥΚΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΣ ||
ΚΑΙ ΙΕΡΕΩΣ. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ὑρόνων τῆς ἐξόδου
ταύτης δὲν εὑρέθησαν. ἀλλὰ κενὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ αὐ-
τοῦ. τεῖχος διατρωτέρων χρόνων ἐμπροσθεν εὑρεθὲν ἐμ-
πόδισε τὴν μετὰ τελλεῖς βίαι γινομένην ἀνασκαφὴν νὰ
γωρήσῃ ἐμπρὸς πρὸς τὴν πάροδον καὶ τὴν σκηνήν.

ἦνε δὲ τὸ τεῖχος τοῦτο συνέχεια αὐτοῦ ἐκείνου, περὶ
οὗ ἐπάνω ἔλεγα ὅτι εὑρέθη ἔμπροσθεν τοῦ λογείου
καὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Φαίδρου. ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὴν ἀ-
ριστερὰν πάροδον πλησίον τῆς εἰρημένης ἐξόδου τῶν
ὑρόνων εὑρέθη πολὺ βαθύτερον θεμελιωμένον, ἤτοι ἐπὶ
τοῦ ἐδάφους τοῦ θεάτρου. ἔχει δὲ πλάτος ἐνῷ τὸ τεῖχος
τοῦτο μέτρα γαλλ. [illegible]0. ἡ δὲ φορά του δὲν ἦνε ὅλως
παράλληλος τῇ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, ἀλλὰ κλίνει
πρὸς ἀνατολάς. ἡ δὲ σκηνὴ αὐτοῦ φορὰ ἐξεπάτησε
καὶ τοὺς ἀρίστους ἀρχαιολόγους, ἀφοῦ ἐξέλαβαν αὐτὸ
ὡς λείψανον τῆς ἀρχαίας σκηνῆς. ἐνῷ ὑπεθέσαμεν ἤδειτα
ὅτι τὸ μέσον τοῦ θεάτρου ἀντικρὺς ἀκριβῶς εἰς τὸ ὑπὸ
τὴν ἀκρόπολιν ἐκεῖνο σπήλαιον. τὸ μετὰ ταῦτα εἰς χο-
ρηγικὸν μνημεῖον ὑπὸ Θρασύλλου, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς
εἰκόνος τοῦ νομίσματος (σελ. 64) εὑρίσκεται. φαίνεται
συνεμαρτύρει δὲ πως καὶ ὁ Παυσανίας ἐν Α', κα, 5) λέ-
γων «ἐν δὲ τῇ κορυφῇ τοῦ θεάτρου σπήλαιόν ἐστιν ἐν
ταῖς πέτραις ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν» οὕτως π. χ. ἡ παρ-
ὴγη ὁ μέγας Λεάκης (ἐν τῇ τοπογραφ. Ἀθηνῶν σελ. 13.
τῆς β' ἐκδόσεως κατὰ τὴν γερμ. μετάφρ. Baiter καὶ
Sauppe) καὶ σὺν αὐτῷ καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ οὐχ οἱ τυ-
χόντες. τῶρα δὲ ἡ ἀνασκαφὴ κατέδειξεν ὅτι τὸ μέσον
τοῦ θεάτρου δὲν ἀντικρύζει εἰς τὸ σπήλαιον ἐκεῖνο, ἀλλὰ
πολὺ δυτικώτερα. καὶ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ δὲν ὑπῆρχε κλί-
μαξ κατὰ τὴν πρώτην ζώνην. ὡς ἐν τῷ νομίσματι
(σελ. 64) φαίνεται, ἀλλὰ κερκίς. ἅπασαι δὲ αἱ κερκίδες
τῆς κάτω ζώνης δὲν ἦσαν τέσσαρες ἢ πέντε ἢ ἓξ, ὡς

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ім. І. МЕЧНИКОВА

ἐκ τοῦ αὐτοῦ νομίσματος ἠδύνατό τις νὰ εἰσπολογήσῃ, ἀλλὰ δέκα καὶ τρεῖς.

Ἔπειτα δὲ ἐπεχείρησαν ὁ κύριος Στράκκος ἀνασκαφὴν κατὰ τὸ μέρος τῆς σκηνῆς τὸ πλησίον τῆς δεξιᾶς παρόδου, ὅπου ὅμως οἱ πολλοὶ καὶ μεγάλοι λίθοι οἱ εὑρεθέντες αὐτοῦ ἐγκτισμένοι ἐμπόδισαν αὐτόν, σπεύδοντα, νὰ φθάσῃ τὸ πολυόμενον ἀρχαῖον ἔδαφος. τοῦτου ἡ εὕρεσις ἀπέκειτο εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν, ἥτις ἀναχωρήσαντος τοῦ κυρίου Στράκκου ἐπεχείρησε τακτικώτερα τὴν ἀνασκαφὴν ἐξωθεν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς σκηνῆς, ὡς καὶ ὁ κύριος Στράκκος ἠθέλετο καὶ θὰ ἔκαμνεν, ἂν εἶχε τὸν ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο καιρόν.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ οὖν ἑταιρία νῦν, ἀνασκάψασα τόσον μόνον μέρος τῆς σκηνῆς ὅσον ἐνόμισε πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαῖον ὥστε νὰ μὴ γίνωνται τὰ ἀνευρεθέντα ἐμπόδιον εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν χωμάτων καὶ λίθων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ θεάτρου, ἀνεῦρε τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας σκηνῆς ὅπισθεν τῆς ὑπὸ Φαίδρου ποιηθείσης· ἀλλ', ὡς εἶπα, ταῦτα θὰ ἀνασκαλευθῶσιν ἀκριβέστερον μετὰ τὴν τελείαν ἀνασκαφὴν τοῦ θεάτρου. τόσον ὅμως ἀρκεῖ νὰ εἴπω, ὅτι ἐφάνη τειχίον μαρμάρινον ἐκ λίθων τοῦ Ὑμηττοῦ κομψῶς ἐξειργασμένον καὶ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ λίθων πωρίνων, ὁπόθεν εἶναι καὶ οἱ ἀνωτέρω ὄντες· τὸ κρηπίδωμα τοῦ Παρθενῶνος ὑπὸ τοὺς μαρμαρίνους ὀπέχει δὲ τὸ τειχίον τοῦτο ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ ἀρχαίου τῆς δεξιᾶς κάτω παρόδου τοῦ θεάτρου μέτρα γαλλ. 4,90· καὶ τόσον ἴσως πρέπει νὰ ὑποτεθῇ τὸ πλάτος τῆς παρόδου· πλάτος δὲ ἔχει τὸ εἰρημένον τειχίον 0,58 γαλλικὰ μέτρα· ἀνεφάνησαν δὲ καὶ τῶν παρασκηνίων ἴχνη καὶ τμῆμα δωρικοῦ κίονος ἱκανῶς μέγα ἐπὶ τοῦ εἰρημένου τειχίου τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ πρὸς τὴν δεξιὰν πάροδον, ὧ τὸ πάχος συμφωνεῖ πρὸς τὸ τοῦ τειχίου.

κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ μέρος τῆς παρόδου εὑρέθησαν τὰ πλείστα καὶ ἄριστα τῶν μέχρι τοῦδε ἀνασκαφέντων, ὡς νὰ ἦσαν ἐπίτηδες αὐτοῦ συσωρευόμενα. τῶν δ' ἀνευρεθέντων μέχρι τοῦδε κυριώτερα εἶναι τὰ ἑξῆς.

α) κολοσσαῖον μαρμάρινον ἄγαλμα πλουσίως καὶ πάνυ περίεργως ἐπενδυχωμένον, τὸ ὁποῖον νῦν ἀναστηρίζεται ἔδειξε τὸ κάτω ἥμισυ γυναικὸς μετὰ ἀπουδῆς βαινούσης καὶ, ὡς ἐκ τῆς πτυχώσεως τοῦ ἐνδύματος καὶ τοῦ εἰς τὰ πρόσω καμπτομένου ἀριστεροῦ σκέλους εἰκάζω, ἀκουπούσης καὶ κρατούσης τι, καθάπερ ἠθέλομεν. ἔχει δὲ τὸ σωζόμενον οὗτον μέρος τοῦ σώματος αὐτῆς μῆκος 2,30 καὶ πλάτος κατὰ τὸ καμπτόμενον γόνατον 1,15. κάτω δὲ φέρει σύμβολον πηδαλίου ἢ κώπην καὶ ὡς κυμάτων ἀπεικάσματα κατὰ τὴν βάσιν, οἷα καὶ ἐν ἑτέρῳ λίθῳ ἐκ τούτου ἀποτμηθέντος εὑρέθησαν, ἐξ ὧν θάλασσα ἢ γοῦν θαλασσία θεὰ φαίνεται μοι τὸ ἄγαλμα τοῦτο, τέχνης δὲ οὐ κακῆς τῶν ῥωμαϊκῶν ἴσως χρόνων καὶ λίθου πεντελησίου.

β') τμῆμα ἀγάλματος γυναικείου ποδήρη χιτῶνα ἐνδεδυμένου καὶ τούτου, ἀλλ' ὀρθὴν στάσιν ἔχοντος· τὸ μέγεθος αὐτοῦ μεγαλήτερον μὲν τοῦ φυσικοῦ, μικρότερον δὲ τοῦ ἀνωτέρου· ἡ τέχνη μετρία, ὁ λίθος πεντελικός· σώζεται τὸ κάτω ἥμισυ σχεδὸν τοῦ ὅλου σώματος.

γ') γενναίου Σατύρου ἢ μᾶλλον Σειληνοῦ *) εἰκὼν, ἐκ λίθου πεντελικοῦ εἰς ἄτλαντα μεταποιηθέντος, ὅπως ὑποβαστάζῃ τι, ὡς ἡ ὄπισθεν αὐτοῦ συμφυὴς τετραγωνικὴ στήλη καταδεικνύει, μῆκος ἔχουσα 1,67. αὐτοῦ δὲ τοῦ Σειληνοῦ τὸ σωζόμενον μῆκος ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ γόνατος μέχρι τοῦ τραχήλου 1,58. λείπουσι δὲ αὐτοῦ οἱ πόδες ἀπὸ τῶν γονάτων καὶ ἑξῆς· καὶ τῶν χειρῶν δὲ μόνων μικρὰ ἴχνη φαίνονται ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς διπλῆς ὀσφύος συμπεφυκότα. νομίζω δὲ ὅτι γενναῖός τις βραχίων, εὑρεθεὶς οὐ μακρὰν τοῦ μέρους τούτου πρό πολλῶν ἡμερῶν καὶ εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετακομισθείς, τούτου τοῦ Σειληνοῦ μέλος ἦν. τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μόνον τὰ ἀπὸ τοῦ κάτω χείλους καὶ ἑξῆς ἐσώθησαν, καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐπὶ τοῦ ἀτήθους κεχυμένης αὐτοῦ μακρᾶς καὶ πυκνῆς γενειάδος ἐν σχήματι ἀκτίνων ἐπ' αὐτῆς δὲ κατέρχονται, ἀπὸ τοῦ ἄνω λείποντος νῶν χείλους λαβόντες τὴν ἀρχήν, εἰς κύκλον συνερχόμενοι οἱ γενειάδες καὶ μὲ μούσειον (τρόπα) βαθρεγμένοι αὐτοῦ μύστακες, πράγματα παρέχοντες τοῖς ἀπειροτέροις, ὡς ὁμοιάζοντες μὲ τοῦ χαυλιόδοντας. γυμνὸς δ' ἄλλως ὅλος ὢν φέρει περιεσωμένον σφικτὰ διάζωμα λίαν μαλλιαρὸν περὶ τὰ αἰδοῖα, ἃ μὲν, λείποντα ἤδη, ἀρίνου ἀκατακάλυπτα, σκεπάζον ὅμως μέρος τῶν μηρῶν καὶ τῆς ὄπισθεν αὐτοῦ συμφυοῦς τῷ σώματι στήλης ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἐφ' ἧς καὶ ἡ ἵππειος αὐτοῦ οὐρὰ ὁμοίως ἑκατέρωθεν τῆς στήλης πεπτωμένη πρῶτον ἔπειτα πλατεῖα καταπίπτει κυματηδόν.

τὸ εἰρημένον διάζωμα τοῦ Σειληνοῦ τούτου εὐκόλως τις, μὴ προσέξας ἀκριβῶς, δύναται νὰ τὸ ἐκλάβῃ ὡς τρίχωσιν φυσικὴν αὐτοῦ τοῦ σώματος· ἐγὼ δέ τινες τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογούντων καὶ ἐπαγγελματιῶν, ὅμως ἀκριβέστερον ἐξετάσαντες τὸ πρᾶγμα θὰ πεισθῶσι ὅτι ἐνεπίθλητον τὸ διάζωμα· τὰ δὲ τεκμήρια ἱκανὰ ἔδειξαν ὁ τεχνίτης, ἀφήσας καὶ περὶ καὶ πανταχοῦ τὸ λ[illegible]

*) ποὺς γὰρ ἡλικίᾳ τῶν Σατύρων προήγοντας ὀνομάζουσι Σιληνούς. Παυσαν. Α', κγ', 6.

πὸν σῶμα ὅλως ἀτρίχωτον, εἰ μὴ ὅπου καθέστηκε, καὶ περιαρπίας τὸν ὀφιοκτῆρα τοῦ διαζώματος· πολὺ. ὥστε νὰ φαίνηται ὅτι εἰσχωρεῖ ἐντὸς τοῦ σώματος, καὶ ἀφήσας τοῦ μαλλοῦς τοῦ διαζώματος ἠρέμα μὲν κατ' ἀρχὰς νὰ κατέρχωνται, ἔπειτα δὲ κομπτόμενοι νὰ καταπίπτωσι μᾶλλον καὶ παχεῖ· ὡς· κρεμασμὶ ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τῆς ὀπισθίου στήλης, ὡς ἂν ἀνεμίζοντο.

ὁ λίθος μονόπετρος πεντελικός, ἡ δὲ ἐργασία τῶν καλῶν μακεδονικῶν χρόνων φαίνηταί μοι, ἤτοι τῶν τοῦ Λυσιππείου τοῦ ἐργαστηρίου.

καλλίστη δὲ ἐξεταζόμενος ὁ Σειληνὸς οὗτος παρέχει θέαν εὐχάριστον καὶ ὅπως ἀκίνητος. ἡ θέσις δ' αὐτοῦ ἦν εἰς ὑψηλόν που μέρος κατὰ τὴν ἀκραίαν καὶ ὁριζοντίαν θέσιν ἔχουσα κεφαλή του, ὡς· ὁ διασωθεὶς αὐτῆς τράχηλος· ὀρθὸς καὶ ἡ ἐν τῷ στήθει βαθυκοιλωμένη κάτω σιαγὼν, καὶ τὸ διασωθὲν ἄνω τέρμα τῆς στήλης ὀπισθεν τοῦ τραχήλου. κεῖται δὲ νῦν οὗτος, ὡς· καὶ τὰ ἄλλα ἀνωτέρω εἰρημένα ἀγάλματα, πλησίον τῆς θέσεως ἔνθα εὑρέθησαν. ἀπολήγει δὲ καὶ ἐκείνων τὸ ὄ εἰς τετραγωνικὴν στήλην ὀπίσω.

δ') πρόσωπον τραγικὸν γυναικὸς ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἀναγλυμμένον. τὸ ὕψος αὐτοῦ 0.30. ἡ ἐργασία μετρίαμόνον τὰ περὶ τὴν βῖνα ἐδιάφθειρεν. εὑρίσκεται δὲ νῦν ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκροπόλεως κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ ἄκραν.

ε') ἐμμίσχιστος κεφαλὴ ἀνδρὸς γεροντικοῦ πωγωνοφόρου, παρέχουσα ὅλον αὐτοῦ τὸ ῥυτιδωμένον πρόσωπον καὶ ταινίαν ὑπὲρ τὸ μέτωπον. ὅλος ὁ χαρακτὴρ τοῦ γέροντος λίαν αὐστηρός· ἡ δ' ἐργασία χυδρή. τὸ ὕψος αὐτῆς ὅλον μετὰ τοῦ πώγωνος 0,30. ἡ πέτρα πεντελική, εὑρίσκεται νῦν αὐτόθι.

ς') κεφαλὴ νεανικὴ ὡραία λίθη πεντελικοῦ ὁμοίως διεσχισμένη πλαγίως κατὰ τὰ ὦτα ὥζε ὅλον τὸ πρόσωπον διασώθη. ὅρα τὴν εἰκόνα αὐτῆς ἐν πίνακι III', 2. τὸ γένος αὐτῆς φαίνεται λίαν ἀμφίβολον· ἡ δὲ τεχνίτης κορίσκης· πρόσωπον αὐτὸ ἐξέλασε καὶ τρυφερώτερον ἔγραψεν ἡ ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνεται. ὅλον αὐτῆς τὸ ὕψος ὡς σώζεται μετὰ τοῦ τεμαχίου ἐκ τοῦ λαιμοῦ 0,13, τὸ δὲ τοῦ προσώπου μόνον 0,10, τὸ δὲ πλάτος αὐτοῦ ὡς σώζεται 0,11. φυλάττουσι δ' αὐτὴν τῶρα οἱ ἀπόμαχοι τῆς ἀκροπόλεως.

ζ') σῶμα νεανικὸν καλῆς ἐργασίας λίθου πεντελικοῦ ἀκέφαλον καὶ ἄπουν. τὸ ὕψος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου μέχρι τοῦ αἰδοίου 0,33, ὅλον δὲ τὸ διασωθὲν σῶμα ἔχει ὕψος 0,59 καὶ περίμετρον περὶ τὸν ὀμφαλὸν 0,45. τὰ ὀπίσθια τοῦ ἀγάλματος τούτου ἀφέθησαν ἀκατέργαστα, ἢ διότι ὁ τεχνίτης δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὸ ἀποξέσῃ ἐντελῶς ἢ διότι ἦν ὡρισμένον νὰ στηθῇ πλησίον τοίχου τινός. ἄνω δὲ κατὰ τὸ στῆθος ἔμειναν ἄφατα βοστρύχων ἔνθεν καὶ ἔνθεν κολλημένα.

τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ἤδη ἐπὶ Στράκους ἀνευρεθὲν, ἐκλήθη Ἔρως· ἐγὼ δὲ νομίζω αὐτὸν μᾶλλον ἑρμαφρόδιτον. κρίνω δὲ καὶ ἐξ ὅλου μὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀγάλματος μάλιστα δὲ ἐκ τῶν πολὺ διὰ ἄβρενα ἐξωγκωμένων μαζῶν, ἐκ τῶν μὴ ἀνεπτυγμένων κρυφίων καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐν ς' (πίν. III', 2) περιγραφείσης κεφαλῆς, ἥτις τούτου τοῦ σώματος φαίνεται οὖσα. εὑρίσκεται δὲ καὶ τοῦτο νῦν ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκροπόλεως, ἔνθα καὶ τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου συναθροίζονται.

η') ἕτερος κορμὸς νεανίου λείως γεγλυμμένος λίθου πεντελικοῦ· φαίνεται δέ μοι ὡς εἰκὼν Ἀντινόου. τὸ σωζόμενον αὐτοῦ ὕψος 0,38, ἀπὸ δὲ τοῦ αἰδοίου μέχρι τοῦ ὤμου 0,30. ἡ δὲ περὶ τὸν ὀμφαλὸν περίμετρος 0,73.

θ') κεφαλὴ γυναικὸς λείᾳ γεγλυμμένη λίθου πεντελικοῦ· σώζεται αὐτῆς ὅλος ὁ λαιμὸς καὶ μικρὸν μέρος τοῦ στήθους, οὕτως ὥς· ἐπιγήθη ἐξ ἀρχῆς. ἦνα ἐντεθῇ εἰς τὸν κορμὸν τοῦ σώματος. ἡ ἐργασία ἐμφαίνει πολλὴν ἐπιμέλειαν· μάλιστα κατὰ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς, φερούσης ταινίαν ἰσοπλατῆ καὶ κατὰ τὸ μέσον ὑπὲρ τὸ μέτωπον ὀπῆς· τοῦ προσώπου τὰ περὶ τὴν βῖνα λίαν βλαμμένα. τὸ ὅλον ὕψος 0,40 τὸ δὲ τοῦ προσώπου μόνον 0,20.

ι') κεφαλὴ πωγωνοφόρου λείᾳ γεγλυμμένη λίθου λευκοῦ πεντελικοῦ λίαν ἐπιμόνου· ἐξεργασίας καὶ καθόλου καὶ ἐπὶ μέρους, μάλιστα περὶ τὴν διασκευὴν τῆς τριχώσεως τῶν τε γενείων καὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν ταινίᾳ δεδεμένων. τὸ ἤμισυ τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ εὐ

μώνυμον μηρόν, καλῶς εἰς ὄρχησιν παρασκευασμένη φαίνεται· ἥδη δὲ καὶ τὸ πρῶτον πήδημα δοκιμάσασα Νίκης ἄνωθεν καθιπταμένης σταδίου ἕδραν εἰς τὸ λαγαρὸν καὶ χαρίεν σῶμά της, οὗ ὁ τοῦ προσώπου σεμνὸς καὶ θεῖόν τι κάλλος ἀπαυγάζων χαρακτὴρ οὔτε ὡς βεβακχευμένης μαινάδα αὐτὴν δεικνύει, οὔτε ὡς τῶν πολλῶν τινα χορευτριαν. περίεργος δὲ καὶ ὡραία ἴνα καὶ ἡ πλοκὴ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς· ἧς καὶ αἱ κατὰ τοὺς κροτάφους τρίχες εἰς πλέγμα συνεδέθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· τὸ ἀνάγλυφον ἐποιήθη ἐκ λίθου πεντελικοῦ ὑποκοίλου, ὡς τὰ σκεδρωμένα ὑπὸ τοῦ ἡλίου σανίδια τῶν τραπεζῶν. λείπουσι δὲ τοῦ ἀναγλύφου μόνον αἱ πόδες καὶ ἡ ἄκρα αὐτῆς τὸ σωζόμενον αὐτοῦ ὕψος 1,00. τὸ δὲ τοῦ ἄβακος ἐφ' οὗ ποιήθη 1,12. τὸ πλάτος αὐτοῦ 0,65 καὶ τὸ πάχος 0,11. κεῖται δὲ τῶρα καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκροπόλεως πρὸ τῆς πύλιδος εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν δεξιὰν ἄκραν. τούτου δὲ καὶ τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν λοιπῶν ἐλπίζομεν νὰ δώσωμεν ἀνάλυσιν καὶ εἰκόνα.

πολλὰ δὲ καὶ ἀξιοσημείωτα εἶσι τὰ ἐκ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς λείψανα, ἃ ὧν ἀσαφῶς, ὡς νομίζω, καλὸς ἀρχιτέκτων δύναται νὰ ἀνακολούθησῃ τὸ θέατρον. πρὸς τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἑταιρία ἐπιμελῶς συναθροίζει τὰ τοιαῦτα λείψανα ἐν τόπῳ ἰδιαιτέρῳ. ἀπὸ τοῦτο ὅμως πολλὴ προσοχὴ εἰς διάκρισιν τῶν ἀρχαιοτέρων μερῶν τοῦ ἀρχαίου θεάτρου ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὅτε ὡς φαίνεται πολλάκις μεταποιήθη τὸ θέατρον, καὶ ἐξ ἄλλων ἐκ διαφόρων οἰκοδομημάτων αὐτοῦ ἀποσπασθέντων ἐν διαφόροις χρόνοις. ἀξιοσημείωτα δὲ μάλιστα εἶναι τὰ πολλὰ κιονόκρανα παντὸς ῥυθμοῦ καλὰ καὶ κακὰ μικρὰ καὶ μεγάλα, ὥστε βλέπει τις ἐνταῦθα ἐκ τῶν λειψάνων τούτων ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀπὸ τῆς ἀκμῆς αὐτῆς μέχρι τῶν χρόνων τῆς βαρβαρότητος. ἐγὼ δὲ σημειώσω ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς μόνον, ὡς μᾶλλον συντελοῦντα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ θεάτρου.

κατὰ τὸν ἀνωτέρω εἰρημένον δεξιὸν ἀρχαῖον τοῖχον τῆς δεξιᾶς παρόδου, ὃς μόνος ἀπεκαλύφθη μέχρι τοῦδε, εὑρέθησαν ἐκτισμέναι ἐκ λίθων ὁμηττείων καλῶς πελεκημένων βάσεις τινὲς περίεργοι τετραγωνικαί, ὧν ἡ μὲν πρώτη πρὸς δεξιὰν τῷ ἐξερχομένῳ ἐκ τοῦ θεάτρου ἴνα μονόλιθος μῆκος ἔχουσα 0,79 καὶ πλάτος 0,64, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ δύο πλίνθων σύγκειται, ὧν ἡ ἑπάνω, μικροτέρα οὖσα, ἔχει μῆκος μὲν 0,82, πλάτος δὲ 0,66· ἡ δὲ ὁμοία αὐτῇ τρίτη ἐκ τριῶν μήκους μὲν ἔχει 0,99, πλάτος δὲ 0,70. μετὰ δὲ ταύτην εὑρέθη μεγάλη ἐπιμήκης βάσις, ἐκ πολλῶν λίθων ἐκτισμένη εἰς μῆκος 7,54. μεθ' ἣν ἑξῆς ἀρχὴ κλίμακος κατὰ τὰ ἄλλα ἄνευρον ἔξεχει δὲ καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πλέον τῶν λοιπῶν τριῶν εἰς 1,38 γαλλ. μ. . ἐὰν δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς παρόδου ταύτης εὑρεθῇ ὁμοία, εἰκάσειεν ἄν τις ὅτι καὶ ψαλίδες ἐστάθησαν κατὰ τὰς παρόδους ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ῥωμαίων, ὅπου τὰ ῥωμαϊκὰ θέατρα χαρακτηρίζουσιν. ἀπέχει δὲ ἡ μεγάλη αὕτη βάσις ἀπὸ τῆς πρὸ αὐτῆς τρίτης 0,67, ἡ δὲ γ' ἀπὸ τῆς δ' 1,02 ἡ δὲ δ' ἀπὸ τῆς α' 0,82. ὅλον δὲ τὸ μῆκος τῆ τοιαυτούτου ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς γωνίας τοῦ θεάτρου μέχρι τῆς ἄλλης γωνίας τῆς κατὰ τὴν ὀρχήστραν μέτρα γαλλ. 29 περίπου. ἐγκλίνει δὲ πρὸς τὴν ὀρχήστραν, ὡς εἰς τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα (σελ. 128) τῆς Μήλου, τῶν Πατάρων καὶ ἄλλα θέατρα.

τμήματα δωρικῶν κιόνων καλῆς ἐργασίας ἐκ πεντελικοῦ μαρμάρου τούτων τὸ ἐν σελ. 135 μνημονευθέν, περισωζόμενον ἥδη, εὑρέθη ἔχον 20 ῥαβδώσεις καὶ 1,67 περίμετρον, ὕψος δὲ 2,10, πλησίον δὲ αὐτοῦ ἐφάνη καὶ ἕτερον ἰσομέτρου· τμῆμα δωρικοῦ κίονος ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἱσταμένου καὶ ἀπέχον τοῦ πρώτου 0,68. παράκεινται δὲ αὐτόθι κτίσματα ἐκ λίθων καὶ μαρμάρων μεγάλων. ἕτερον εἶδος κιόνων λίθου πεντελικοῦ, ἐχόντων κατὰ τὸ ἓν μέρος μόνον ἢ ἕνδεκα καὶ ἕνδεκα ῥαβδώσεις· ὅπου ἔχουσιν οἱ τοῦ κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ καὶ οἱ τοῦ Ὀλυμπίου (σελ. 37). ἐξωγκώμενοι δὲ καὶ περιφερεῖς· ποιηθέντες κατὰ τὸ μέρος τῶν ῥαβδώσεων, ἀφεθησαν λεῖοι κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη, τούτων ἓν τμῆμα, ἀποτερματιζόμενον εἰς λεῖα ἄκρα, καταμετρηθὲν, εὑρέθη ἔχον μῆκος μὲν 3,61, πλάτος δὲ 0,60 καὶ πάχος 1,10· ἔχει δὲ μόνον κατὰ τὴν μίαν πλευρὰν ῥαβδώσεις. εὑρέθη δὲ καὶ βάσις συμφωνοῦσα πρὸς τὸ σχῆμα αὐτῶν καὶ πρὸς τὸ πλάτος τοῦ εἰρημένου (σελ. 135) τεχνίου τοῦ ἀργολίου, ὡς φαίνεται, προσκηνίου. παραδοξότερον δὲ ἓν ἐν τοιοῦτον τμῆμα, πάντοθεν ἔχον ῥαβδώσεις, ὡς ἐκ δύο ἡμικιόνων συναρμοθέντων ποιηθὲν, συρραβδωθείσης καὶ τῆς συνενώσεως μεταξὺ τῶν ἡμίσεων. προσέτι ἀξιοσημείωτα εἶναι τρία ἐκ τῶν κατὰ τὸν χρόνων πλίνθι τρίγλυφα, ὅμοια τῷ ἐν σελ. 102 μνημονευθέντι ἐκ λίθου πεντελικοῦ, ἐφ' ἑνὸς τῶν ὁποίων εὑρέθη ἔτι γεγραμμένον ἀτέγκτως τὸ σημεῖον τοῦ ταύρου, καὶ τμήματα μ[illegible] ἐπιστυλίων ἐνεπιγράφων, ὧν ἓν μεγάλοις γράμμασι [illegible]ει ὅτι «Δίων ἀνέθηκεν στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας [illegible] κτλ. », ὡς ἡ πληρεστέρα αὐτοῦ ἔκδοσις ὕστερον ἀλλοῦ.

πάντων ὅμως περιεργότεροι εἶναι οἱ [illegible] ὀρχήστραν καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἑδώλια τῆς μέσης κερκίδος

ἀνευρεθέντες θρόνοι, ὧν μέχρι τοῦδε πέντε εἴδη ἔγνωμεν, (πρβλ. σελ. 101), τὰ μὲν τέσσαρα μονοκόμματα τὰ δὲ πέμπτον περιλαμβάνον πάντας τοὺς λοιποὺς· καὶ τούτου μὲν τὴν εἰκόνα εἴδες ἐν τέλει τοῦ Δ' τεύχους· τῶν δὲ λοιπῶν θέασαι σήμερον τὰς εἰκόνας· ἐν πίνακι 18 καὶ τὴν ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐντατικὴ πλαστρᾳφίαν.

καὶ ἡ μὲν ἐπιγραφὴ τοῦ ἐδημοσιεύθη ἐν ἀρ. 104 (σελ. 100). περὶ δὲ τοῦ θρόνου τοῦ ἀρκοῦσιν ὅσα ἄλλοτε ἐν σελ. 96 ἐδήλωσα. μόνον σημείωσιν τὴν μικρὰν αὐτοῦ βλάβην ἐξ τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ δεξιοῦ ποδὸς καὶ εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς ἕδρας καὶ ὅτι παρόμοιος εὑρέθη καὶ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Κατηφόρη.

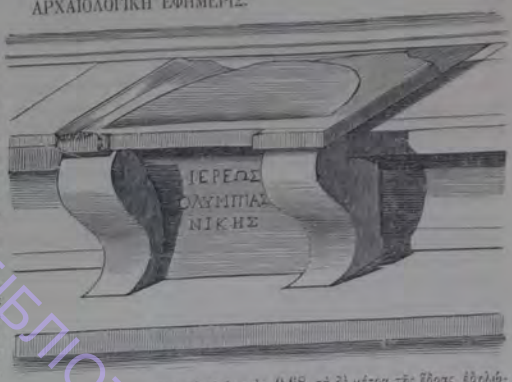

ὁ ὑπὸ τὸν 2 ἀριθμὸν ἐν πίνακι 16' ἀπεικονισθείς θρόνος ἐν ἀρ. 105 (σελ. 100), ὅπου μεταξὺ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου στίχου ἐδηλώθησαν τὰ διασωθέντα ἀρχαϊκώτερα γράμματα αὐτοῦ. ἄνω ἐπὶ τῆς ἕδρας τοῦ ὁ θρόνος οὗτος φέρει δύο ζῷα, δηλοῦντα ὅτι ἀνδριὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐστάθη. τὸ ὅλον ὕψος αὐτοῦ 1,17, τὸ δὲ τῆς ἀνακλίσεως μόνον ὕψος ἔσωθεν ἀπὸ τῆς ἕδρας 0,63 νου 0,65· κεῖται δὲ ἐν τῇ θέσει του ἔτι, ἔνθα καὶ εὑρέθη.

ὁ δὲ ὑπ' ἀρ. 1 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ (18') πίνακος ἀπεικονισθεὶς εὑρέθη οὐχὶ κάτω κατὰ τὸ ἔδαφος τοῦ θεάτρου, ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ παραχωμένος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἄνω τῆς τῶρα πατουμένης ἐπιφανείας τῆς γῆς ὑπερ ἄνω τῶν θρόνων τοῦ ἱερέως Ἀπόλλωνος πατρώου καὶ τοῦ Ἀντινόου κατὰ τὴν τετάρτην κερκίδα μετὰ καὶ ἄλλων λίθων ὡς ὅλη οἰκοδομιστήριος· νῦν δὲ ἐτέθη ὅπισθεν τῶν εἰρημένων θρόνων, ὑπεράνω τῶν ὁποίων εὑρέθη. τοῦ θρόνου τούτου λείπει ὅλη ἡ ἀνάκλισις· ὁπαὶ δὲ κατὰ τὰ πλάγια, μολυβδωμέναι, δηλοῦσιν ὅτι πάλαι ἀποσπαθεῖσα συνεκολλήθη ἐπιμελῶς ὁ ἐξειργασμένος ὢν ἐκ λίθου πεντελικοῦ, φέρει ἐπιγραφὴν ὑστεροτέρων χρόνων ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων φαίνεται. κατὰ τὰ πλάγια ἔνθεν καὶ ἔνθεν φέρει δύο ἀναγεγλυμμένους δράκοντας, ἔμπροσθεν δὲ κατὰ τὰ γόνατα τῶν ποδῶν δύο γοργόνεια, ὧν ἓν καὶ εἷς μεγαλήτερον σχῆμα ἀπεικονισθὴν πρὸς δεξιὰν τῆς εἰκόνος μὲ ἀνεστραμμένους ἀριθμοὺς μέτρων ὑπὸ τοῦ ἀτσωμετρήτου τεχνίτου. τὸ ὕψος τοῦ θρόνου κατὰ τὸ μέσον 0,37, τὸ πλάτος αὐτοῦ ἔμπρὸς 0,68. τὰ δὲ μέτρα τῆς ἕδρας ἐδηλώθησαν ὑπὸ τοῦ τεχνίτου 0,48×0,44.

μᾶς μένει ἀκόμα ἓν εἶδος θρόνων· τοῦτο βλέπε ἀναπτύσσεις τὸν ΚΑ' πίνακα. ἔνε δὲ ὁ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου ἐν ωραίως θρόνος κάλλιστος πάντων τῶν ἀνευρεθέντων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς προεδρίας τετειμένος ἀπέναντι τοῦ λογείου τοῦ θεάτρου (πρβλ. σελ. 96). ὑπ' ἀρ. 1 ἐν τῷ πίνακι κεῖται ὁ μικρὸς ὅλος ὁ θρόνος· ὑπ' ἀρ. 2 βλέπεις τὸ ἀνάγλυφον τῆς ἀνακλίσεως, δύο στιβαροὺς σατύρους βαστάζοντας πολλὰ μὲ μυρίῳ στεφάνῳ παραστέαν, γλυκὺ δῶρον τοῦ Διονύσου· ὑπ' ἀρ. 3 ἔχεις τὸ ἐξωτερικὸν ἀριστερὸν πλάγιον τῆς ἀνακλίσεως, οὗ ὅμοιον ἔνε καὶ τὸ δεξιόν, ὀλίγον χειρότερα ἀναγεγλυμμένον. ἐδῶ βλέπεις ἀναγεγλυμένην γυμνὴν δῖλως ἀνέμου Νίκην, σύμβολον τῆς ἀκαλύπτου καὶ φανερᾶς ἀπαντήσεως τοῦ Διονύσου νίκης, ἀναπεπταμένα· ἔχουσαν τὰς πτέρυγας καὶ τανεινῶς ὑποβαλλουσαν ἀντὶ προσκεφαλοίου πυρφόρον τοῦ Διός κεραυνόν, ὡς εἰκάζω, εἰς τὴν γένεσιν τοῦ Διονύσου ἀναφερόμενον. ὡραῖος δὲ ἔνε καὶ ὁ ἐφ' οὗ ἡ Νίκη πατεῖ ἀνχιτεκτονικὸς κόσμος, ὃς κοῖλος ὢν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἀμφικαμπτόμενος ὀπίσω ἀποληγει εἰς κόκκου κεφαλήν, καὶ ὁ ἀπάνω δὲ αὐτοῦ εἰς φύλλον ἀποτερματιζόμενος· ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος, μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ χάριν ἔνε ἐπεξειργασμένος. οὕτως εὐφυῶς ἐπλήρωσεν ὁ τεχνίτης πάντα τοῦτον τὸν τόπον. ὑπ' ἀρ. 4 ἀπεικονίσθησαν τὰ ὑπὸ τὸν θᾶκα τῆς καθέδρας ἀνάγλυφα, ὑποδηλοῦντα τὰς ἐν Ἀσίᾳ νίκας τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ ταπεινώσεως λεοντομόρφου πτερωτοῦ θηρίου, ὡς συμβόλου τῆς συνδαμεως αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐν ἀσιατικῇ ἐνδυμασίᾳ γονατι-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ І. ЕЧНИКОВА

σμένων τυράννων, οἱ ὄπισθε διαβήματα μακρὰ περὶ τὴν κεκαλυμμένην κεφαλὴν φοροῦντες καὶ ξίφη δρεπανοειδῆ κρατοῦντες, ἐτόλμησαν νὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν πορείαν τοῦ ἀηττήτου Διονύσου· αὐτὴ δὲ ἡ παράστασις εἶτε ὡς ὑποκεκρυμμένη, εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν ἀμελέστερα φαίνεται μοι ἐξειργασμένη, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν γράμματα, καὶ φοβοῦμαι μὴ ὑστερώτερα κατὰ τοὺς βυζαντικοὺς χρόνους ἐποιήθησαν ταῦτα.

ὁ Ὑρόνος οὗτος κεῖται ἐν τῇ θέσει του ὅτι τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἀνακλίσεως αὐτοῦ λείπει εἶπα ἤδη ἐν σελ. 101. Σώζεται παρέχω αὐτοῦ καὶ τὰ μέτρα. τὸ ὅλον πλάτος τῆς ἀνακλίσεως αὐτοῦ ἔξωθεν καταμετρηθὲν εὑρέθη 0,84, συμπεριλ. τοῦ καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ ἑνὸς πρὸς προπύλαιαν τοῦ Ὑρόνου ἐσωθέντος μέρους τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ τρόπον εἶπα ὡς ἐπὶ θέσεως προηγηθὲν ὁ Ὑρόνος. αὐτῆς δὲ τῆς καλλιτεχνικῆς ἀνακλίσεως τὸ πλάτος ἕνα μετὰ τοῦ πάχους τῶν πλαγίων αὐτῆς βραχιόνων 0,67, ἄνευ δὲ τούτων, ἤτοι τὸ ἐσωτερικὸν πλάτος τῆς ἀνακλίσεως τὸ φέρον τοὺς ἀναγεγλυμμένους σατύρους, 0,56· τόσον δὲ ἕνα καὶ τὸ πλάτος τῆς κοίλης ἄρας· ἐντὸς τοῦ Ὑρόνου καταμετρηθὲν. δηλαδὴ 0,56. τὸ δὲ βάθος αὐτῆς 0,48. τὸ ὕψος τῶν ἀναγεγλυμμένων σατύρων κατὰ τὴν ἀνάκλισιν 0,36, τόσον δὲ καὶ τὸ τῆς ἀνακλίσεως ἐσωθεν. τὸ μῆκος τοῦ χώρου τοῦ ὑπὸ τὸν ἄβακα τῆς ἕδρας οὗ φέροντος τὰ ἀνάγλυφα τὰ ὑπ' ἀρ. 4 ἀπεικονισθέντα 0,48, τὸ δὲ ὕψος αὐτοῦ 0,13, ἴσον τῷ τῶν ἀναγλύφων. τὸ πάχος τῆς 0.01 ἐξεχούσης ταινίας τῶν γραμμάτων 0.45 τὸ πλάτος αὐτῆς 0.035· ὅλως δὲ ὁ Ὑρόνος κάτω κατὰ τὴν θάσιν του ἔχει βάθος 0,80· προεξέχουσι δὲ τῶν λοιπῶν οἱ πόδες αὐτοῦ κάτω ἕως 0.10. τὸ δὲ πλάτος τοῦ Ὑρόνου κατὰ τὰ μᾶλλον αὐτοῦ ἀνοιχθέντα γόνατα τῶν ποδῶν 0,72. καθόλου δὲ παρατηροῦμεν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν Ὑρόνων τούτων, ὅτι ξύλινα ἔργα ἀπομιμεῖται.

Ἕνα δὲ λάθος τις καὶ τῶν ἑβδόλιων ἰδέαν τινὰ, ἀπεικονισθὴ ἐν πίνακι 16' ἀρ. 3 ἡ ἀρχὴ τῆς μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνακαλυφθείσης μέσης κερκίδος τοῦ θεάτρου μετὰ τῶν ἑκατέρωθεν αὐτῆς κλιμάκων· προσέθηκε δὲ ὁ ἡμέτερος τεχνίτης καὶ δύο καθημένων ἀνθρώπων εἰκόνας, ἵνα δείξῃ τὴν ἀναλογίαν. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀγαθὸς Στράκος ἀνεχωρῶν ἀφῆκέ μοι διάγραμμα τοῦ μέρους τούτου, ἄθορυβ εὐχρίστως, ἐξέδωκα καὶ τοῦτο ἐν πίν. Κ' κατ' ἀδειαν τοῦ δωρητοῦ, σημειώσας ἐν τοῖς Ὑρόνοις τοὺς ἀριθμοὺς, ὑφ' οὓς ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι ἐξεδόθησαν αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῶν.

ἐξ ἀμφοτέρων οὖν τῶν σχεδιασμάτων τούτων βλέπεις τὸ σύστημα τῶν Ὑρόνων πρὸ ἑκάστης κερκίδος καὶ τὸ τῶν ἑβδολίων καὶ τῶν κλιμάκων. μετὰ τὸν λείποντα ἐν τοῖς σχεδίοις λίθινον φραγμὸν τῆς ὀρχήστρας (σελ. 95) ἔρχεται ἡ πρώτη καὶ πλατυτάτη βαθμὶς τὸ στόμα (σελ. 130), παρέχουσα τόπον ἱκανὸν καὶ διὰ τοὺς Ὑρόνους καὶ διὰ διαβάσιν τῶν ἀνθρώπων ἐμπροσθεν αὐτῶν. ἔπειτα πεσόντες μετ' αὐτὴν δευτέρα βαθμὶς ὁμοία μὲν στενωτέρα δὲ τῆς πρώτης, πλάτος ἔχουσα 0,81 καὶ ὕψος 0,21. ἐπ' αὐτῆς εὑρίσκονται οἱ ὑπ' ἀρ. 100 καὶ 101 Ὑρόνοι. μετὰ δὲ ταύτην κεῖνται τὰ ὑποπόδια τῶν πρώτων ἑβδολίων, ὕψος μὲν ἔχοντα 0,18, πλάτος δὲ 0,44. οἱ ἑκατέρωθεν δὲ τῆς κερκίδος κλίμακες ἔχουσιν ἀνὰ μίαν βαθμίδα λίθου πειραϊκοῦ σκληροῦ καθ' ἑκάστων ἑβδόλιων, κεκλιμένην καὶ οὐχὶ ὁριζοντίαν· πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἀναβοκαταβαινόντων ἐποιήθησαν διαξέσματα ἐπὶ τῶν βαθμίδων τούτων, ὑποδηλωθέντα ὑπὸ τοῦ τεχνίτου ἐν πίνακι 16' ἀρ. 3. ὁμοία δὲ εἶναι τοῖς ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς ἀκροπόλεως κατὰ τὰ προπύλαια καὶ μετ' αὐτὰ αὐλοῖς χάριν τῶν ἀναβαινόντων εἰς τὸν Παρθενῶνα. κατὰ δὲ τὸ λέγειν τοῦ κυρίου Στράκου τοιαύτη κλίμαξ ἕνα πρωτοφανῆ ἐνταῦθα· διότι εἰς τὰ λοιπὰ θέατρα δύο ὁριζόντιοι κλίμακες κεῖνται καθ' ἑκάστων ἑβδόλιον, οὕτω δηλαδὴ ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Ῥηγίλλη θεάτρῳ τοῦ Ἡρώδου βλέπομεν. ἡ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν 89 καὶ 97 κλίμαξ ἦνε ἡ πρώτη ἀνακαλυφθεῖσα. κατὰ τὸ μῆκος τῆς ὁποίας εἶπα ἀνωτέρω (σελ 95) ὅτι ἀνεκαλύφθησαν δεκαὲξ ἑβδόλια· ἤδη δὲ ἀκριβεστέρας γενομένης πρὸς τὰ ἄνω ἀνασκαφῆς ἐφάνη καὶ ἔχνος δεκάτου ὀγδόου ἑβδολίου καὶ θέσις κενὴ διὰ τὸ καταστραφὲν δέκατον ἕβδομον.

Ἐὰν δὲ καὶ δυσεξήγητόν τι τὰ ἑβδόλια πάντα ὁμοίως, ὅτι ἀνεκαλύφθησαν εἴτε ἐν τῇ θέσει των, εἴτε ἀλλαχοῦ ἐν τμήμασιν. ἦνε δὲ τοῦτο γραμμαί τινες καθέτως ἐγκεχαραγμέναι κατὰ τὴν ἐμπροσθίαν καμπύλην ἐπιφάνειαν ἀναφαιδίλως τέως, ὅτε περ καὶ τὰ ἑβδόλια ἐπελεκήθησαν. αἱ γραμμαὶ δὲ αὗται ἀπέχουσιν ἀλλήλων συνηθέστατα μὲν 0.33 χαλκοῦς ἀνίκως δὲ 0.325 ἢ 0,335. δὲν εὑρίσκονται δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ἐν ἑκάστῳ ἑβδολίῳ, οὐδ' ἀντικρίνονται μετὰ τῶν ὑπερκειμένων ἑβδολίων, ὥστε νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ἦσαν ἀρχιτεκτονικὰ σημεῖα τῆς κατὰ ἀκτῖνας διαιρέσεως τοῦ θεάτρου· ἀλλὰ μᾶλλον φαίνεται ὅτι ἀκολουθοῦσαν ἅπαν ἀνωφερὲς ἄρρυθμον τῶν κερκίδων ἴδιον σύστημα καθ' ἑκάστων αὐτῶν ἑβδολίων δι' ὅλης τῆς ἡμικυκλιολογιθέσεως, εἴτε συνυπολογισθεισῶν καὶ τῶν κλιμάκων, ὡς ἐξ ἑνὸς παραδείγματος φανερὸν εἴτε καὶ μή· τοῦτο δὲ ὑπὲρ γένη φανερόν, ἀφοῦ περισσότερα ἡμικύκλια ἀνακαλυφθῶσιν, καὶ ἀπόκειται εἰς τοὺς

ἀγνῶ ἐκτονας νά μας εἴπωσι τὴν σημασίαν αὐτῶν. τό δ' ἐ-
πάνω τριαύτην γνώμην ἔχω περὶ τοῦ πράγματος νο-
μίζω ὅτι τὰ γράμματα τῶν λιθοκόπων καὶ ταχυτῶν οἱ ὁ-
ποῖοι κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐπελεκοῦσαν τὰ ἑ-
δάφια ἐν Ἐλευσῖνι καὶ τὰ συντρμολόγουν ἐκεῖ εἰς κύκλους
οὕτως, ὅπως εἶπεν μετακομισθέντα ἔπρεπε νὰ τε-
θῶσιν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τούτου τελέντος, ἔρχεται
ἄλλο ζήτημα· τί μέτρον ἔλαβοῦσι αἱ γραμμαὶ αὗται; ὅτι
ὅτι κατὰ μέτρα τινὰ ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν αἱ διαιρέσεις
νομίζω ὅτι ἦνε ἔξω ἀμφιβολίας· ἀνήκουσι οὖν εἰς τοὺς
μαθηματικοὺς καὶ μετρολογικοὺς τόπους· τοῦ μέτρ. δὲν
συμφωνεῖ δὲ μὲ κανὲν τῶν γνωστῶν οὔτε ἑλληνικόν
οὔτε ῥωμαϊκόν ὥστε ἢ πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν μέτρι-
κὸν πόδα, ἐπεὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι πόδες ἐμετρήσαν αἱ
γραμμαὶ αὗται καὶ ὁ ἐκ τῶν καταμετρήσεων τοῦ Παρ-
θενῶνος καὶ τοῦ Ἑκατομπέδου μάλιστα ἐξάγεται πούς
εἴτε ὀλυμπικὸς πούς ἦνε βάθους, ὡς πιστεύεται τώρα
Hultsche's griech. u. roem. Metrol. σελ. 33), ἢ πρέ-
πει νὰ ζητηθῇ ἄλλη λύσις τοῦ πράγματος. πολὺ ὅμως ἐ-
θόμην μήπως πόδας ἀττικοὺς ὡμολόγουν αἱ εἰρημέναι
γραμμαί· καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

τώρα δὲ, ἀφήσαντες τὰς περὶ τὴν προσόψιν καὶ τὰς
ἄλλας τοῦ θεάτρου ἐπιγραφὰς· ὅσα τὰ προσεχῆ τεῖχοι,
ἃς ἀναγνώσωμεν μόνον τὰς ἐξῆς, ὧν τὰ ὁμοιώματα εὑ-
ρίσκονται ἐν τῷ III πίνακι.

ἀρ. 119

(ἐν πίν. III, 3)

Γά(ϊον) Ἐλδίδιον Σεκοῦ-
δον Παλλησέα
ἄρχοντα
ἐπώνυμον

ἐπὶ τμήματος ἑρμοῦ εὑρεθέντος ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς
τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου καὶ μετακομισθέντος εἰς τὴν
ἀκρόπολιν, ὅπου τώρα κεῖται ἐν τῷ πρὸ τῆς αἰσχύλου
εἰς αὐτὴν περιβόλῳ τῶν ἀτομάχων πρὸς δεξιὰν ἐπὶ τοῦ
ὀχυρωματικοῦ τείχους. ὁ ἄρχων οὗτος νῦν πρῶτον ἀνα-
φαίνεται εὐρεθὴν ὅμως καὶ εἰς ἄλλην ἀνέκδοτον εἰσέτι
ἐπιγραφὴν ἐκ τῶν τοῦ Κατηφόρη· τὸ ὕψος τοῦ λίθου
=0,50. τὸ δὲ πλάτος, ἄνω μὲν 0, 33, κάτω δὲ, 0, 32
καὶ τὸ πάχος 0,29.

ἀρ. 120

(ἐν πίν. III, 4)

Ἀ]λέξιον Ἡφαι[στ . . . ?
γ]ύλλι, Ἀγριβ[ούσιος . . . ?

εὑρέθη αὐτόθι, πλησίον τῆς θέσεως ὅπου καὶ νῦν κεῖται.
ἔκειτο δὲ ὡς σκέπασμα κτίσματος χριστιανικοῦ ἢ χωνευτηρίου
(ὡς τις τῶν κοινῶν τὸ ὀνόμασεν), οὗτοῦ κτισθέντος ἐν τῷ
θεάτρῳ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ κοίλου πλησίον τῆς προ-
σόψεως ἀπὸ τῶν βλωκίνων, οὗ τὸ ὕψος ἦν 1,50, τὸ πλάτος 0,80
—90 καὶ τὸ βάθος 1,00. ἐμπεσόντος δὲ καὶ ὁστοῦ τοῦ μη-
μα. πρὶν δὲ ὁ λίθος χρησιμεύσῃ ἐστοῦτο ὡς κάλυμμα
τοῦ μνήματος εἶχε χρησιμεύσῃ ὡς διασταλτὸν παρα-
θύρου ἢ φεγγίτου, ὡς τὸ σχῆμα τοῦ λίθου δηλοῖ. διαστυ-
λῶν δὲ ἐκέλευσε τὴν μεταξὺ παραθύρων λιθίνην στήλην ἢ
ἢ ὁπωδήποτε εἰς δύο τὸ τε παράθυρον καὶ ἡ ὑποδια-
στελομένη ἀφῆ. τοιαῦτα δὲ ἐποίουν μεταχειριζόντο μά-
λιστα οἱ Βυζαντινοὶ ἀρχιτέκτονες. ἀρχικῶς δὲ ὁ λίθος οὗτος
ἀνῆκεν εἰς χρηστῶν μνημείων, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς κατα-
δηλον γίνεται. τοιαῦτα δὲ τμήματα λίθων μετὰ ἐπιγραφῶν ἐκ
χρηστῶν μνημείων εὑρέθησαν καὶ ἄλλα αὐτόθι. ἃ ζήτει εἰς
τὸν Κ.Σ' πίνακα ἀρ. 2—7. ὁ αὐτὸς δὲ ἐν ἀρ. 4 Ἀνδρων
ὅσως ἦτε ἡ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ μνημονεύσαντος, ἐάν
τις δὲν προκείνῃ τὴν ἀνάγνωσιν ἀνδρῶν.

Ὁ λίθος τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς πανταχόθι τὸ ὕψος αὐ-
τοῦ 0,13. τὸ πλάτος 0,35. τὸ δὲ βάθος 1,41, κεῖται δὲ τώρα
πρὸ τῆς βάσεως ἐν ᾗ εὑρέθη.

ἀρ. 121

(ἐν πίν. III, 5)

Φιλέταιρος
Διονυσίου.

ἐπὶ ὑδρίας; κολοβῆς εὑρεθείσης ὅπου καὶ ἡ ἀνωτέρω
καὶ κειμένης· τώρα ὅπου καὶ ἐκείνη. τὸ ὕψος αὐτῆς 0,
31. τὸ πλάτος 0,22. ἡ κατάληξις τῆς γενικῆς Διονυσίο
ὑπὸ τὸ Γ. τὰ γράμματα φαίνονται ἀμυδρῶς ἐπὶ τοῦ
λίθου καὶ οὐχ ὡς ἐν τῷ ἀπεικάσματι ἐξηλλάγησαν.

ἀρ. 122

(ἴδε πίνακα III, 1.)

τῆ]ς περιπόλ[ω
ἀ]ρχόντ[ος
Ἀ]ναιτ[ίδος ?] πέντε πόδες
ἀκτωκαίδεκα

γέγραπται ἐπὶ βράχου κειμένου τελευταίου κατὰ τὰ
πρὸς βορέαν ἄνεμον πρανῆ τῆς ἀκροπόλεως μεταξὺ τοῦ
τείχους καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἁγίου Σωμάτος· ἡ (ὡς
γυνὴ τις αὐτόθι ἀρωτηθεῖσα εἶπεν) τοῦ Σωμάτος. ἴνα δὲ
φανῇ ἀκριβῶς ἡ θέσις, ἀπεικονίσθη καὶ μέρος τοῦ τεί-
χους τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ὀχυρώματος μυ-
σίου. ὅπως ἐρχόμενος ἐκ τῆς θέσεως τοῦ φέροντος τὴν
ἐπιγραφὴν βράχου. τὸ ὕψος τοῦ ὀπτοῦ μακροῦ μου σκέ-
λους τοῦ Π ἐν στίχῳ 3 =0, 17.

Τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ τρίτου στίχου Σ ἔχει ὑπὸ τὸ κάτω δέ-
λος κάθετον εἶναι καὶ συμφυὲς κεραίαν ὅτι ἦν σίγουρος
νη μοι ἡ ἐπιστολαρία τοῦ μέλου Παπαδάκη. κατεμετρή-
σαντος ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Λυδικοῦ γραμμὴν τινα πε-
την ἀκρόπολιν ἀβυσσον οὖσαν· ὥστε νὰ διέρχεται με-
ταξὺ τοῦ τείχους καὶ τῶν θεάτρων, τοῦ τε Διονυσιακοῦ
καὶ τοῦ ἐπὶ Ῥωμύλῃ. ὅτι στάδια δηλοῖ, ἀφοῦ τὸ μῆκος
τῆς οὕτω καταμετρηθείσης γραμ. συνέπιπτε περίπου πρ
τῆς ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ μνημονευομένης· περιόδου.
ἐκ τοῦ τμήματος τῶν γραμμάτων ἐρίων δὲν δύναμαι νὰ
θεωρήσω τὴν ἐπιγραφὴν ἀρχαιοτέραν τῶν μακεδονικῶν
χρόνων. ὁ βράχος ἦνε ἀρτιγενὴς πρὸς ἀριστερὰν τοῦ
βλέποντος αὐτὸν καὶ ἐκ αὐτοῦ εὐκόλως ἀπεκρίθη ἡ μάλλον
ἀπεθλάσθη μὲ βαρεῖαν.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΤΕΕ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

123

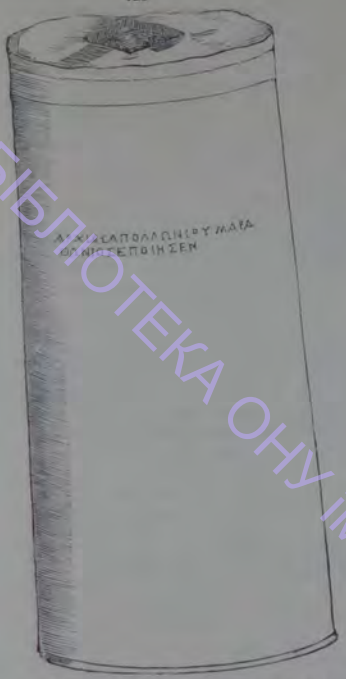

ὡς τελευταίαν τῶν ἐκ τοῦ θεάτρου ἐπιγραφῶν δημοσιεύομεν σήμερον τὴν ὑπερκειμένην, εὑρεθεῖσαν κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἀκτῆς ἐπὶ στρογγύλης λιθίνης στήλης. γράφει δὲ ἀφῶς τάδε.

Ἀρχίας Ἀπολλωνίου Μαραθώνιος ἐποίησεν.

τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου τούτου ἄγνωστον φαίνεται παρὰ τῷ Brunn τοὐλάχιστον, ἐν Gesch. der griech. Kuenstler, δὲν εὑρηκα τὸν ἀγαλματοποιὸν τοῦτον. ὁ χαρακτὴρ δὲ τῶν γραμμάτων δεικνύει ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ῥωμαίων ἔζη. μασε. τὸ ὕψος τῆς στήλης 0,72, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 0.35. ἄνω δὲ ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ὀπὴ δηλοῦσα ὅτι ἐστάθη ἐπ' αὐτῆς ἄγαλμα.

Αθ. Σ. ΡΟΓΩΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Γ ΠΟΙΚΙΛΑ.

οἱ σοφοὶ Γερμανοί, ὧν τὴν ἔλευσιν ἐν σελ. 37 ἐδηλώσαμεν, ἀνεχώρησαν πλέον πάντες, πεπληρωμένοι νέων γνώσεων, ὡς πάντες οἱ τὴν Ἑλλάδα ἑκάστοτε ἐπισκεπτόμενοι φιλομαθεῖς, καὶ ἠδονῆς, οἵαν αἰσθάνεται ὁ ἄλλων εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὴν οἰκίαν πολυποθήτου ἀπομένης καὶ ἰδίων καὶ ξένων πάντα τὰ λείψανα τῶν κτημάτων αὐτῆς καὶ κοσμημάτων, ὅσα πρότερον ἐκ περιγραφῆς ἄλλων ἐγνώριζεν ἐρωμένη δὲ τῶν σοφῶν Γερμανῶν ἦτε ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἐν ᾗ καὶ ζῶσι πνευματικῶς, πιστεύοντες ὅτι μόνοι ἀνθρώπων ἐγνώρισαν καὶ αἰσθάνονται τὰ θέλγητρα αὐτῆς, καὶ ἴσως οὐκ ἀτόπως τρέφουσι τὴν ἀξίωσιν ταύτην. τῶν ἀνεσθῶν δ' ἀλλοίων τὰ φαιδρὰ ἢ ἐμπλ δειχθέντα ἔργα, τὰ μὲν ἐλήλυθα ἤδη ἄλλοτε ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι, τὰ δὲ σήμερον λέγω, ἀπονέμων ἅπασι τὸν δίκαιον ἔπαινον καὶ διὰ τὸν τρόπον αὐτῶν, ὅτι οὐδενὶ παρέσχον ἀφορμὰς δυσαρεσκείας, ὡς ἄλλοι ἄλλοτε, καὶ διότι συνετέλεσαν εἰς ἀναζωπύρησιν τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ζήλου παρὰ τοῖς πολλοῖς.

1. ὁ κύριος Βοεττίχερος πλὴν ὅσων ἄλλοτε ἐδήλωσα ἀνεκάλυφε καὶ τάδε. ἀνοίξ τὴν ἀπ' ἀνατολῶν εἴσοδον εἰς τὸν Παρθενῶνα, καταβαρίσας τὸ αὐτοῦ ὕπαρχον λαίφανον τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾧ εὑρέθη τάφος, ὡς ἐφαίνετο. αὐτοῦ δὲ εὑρέθησαν αἱ ἐν ἀρ. 68 — 74 ἐκδοθεῖσαι ἐπιγραφαί. εὗρε τὰ μέχρι τοῦδε ἄγνωστα ἀρχιτεκτονικὰ γράμματα τῶν Ἑλλήνων. εἰσὶ δὲ ταῦτα γραμμαὶ χαραχθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ἐδάφους, δηλοῦσαι τὴν θέσιν τῶν τοίχων καὶ τῶν θυρῶν καὶ τῶν τοιούτων· ἀνεύρηνται δὲ καὶ ἐν τῷ Παρθενῶνι καὶ ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ. ἐν τῷ Παρθενῶνι ἀνεκάλυψε μεγάλην ἀρχιτεκτονικὴν οἰκονομίαν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν μαρμάρων καὶ' ἅπαν τὸ χρηστήριον· δηλαδή, τὸν μὲν ἦν ἀνάγκη νὰ ἀνεγερθῇ τοῖχος ἢ ἄλλοτι βαρύ, ὑπέθηκαν ἐπὶ τῶν πεπρικῶν λίθων τῆς βάσεως παχέα μάρμαρα, ὅπου δὲ μή, καὶ μικρὰς ἀν ἦτο ὁ τόπος, ἀνυψώθη κατωθεν ὁ πεπρικὸς λίθος καὶ ἐπιστρώθη λεπτότερον μάρμαρον. ὁ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Ἐρεχθείου τόπος ἀνεκάλυψεν ὅτι αὐξάνεται ἐκ πολλῶν στρωμάτων πελεκητῶν λίθων πολυτρόπως ἐντόνως ἐκπροσωπεύων, ὡς τὰ πολύτιμα ἀρχαῖα τείχη. κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀνωμάλου ἐπιφανείας τοῦ βράχου ἀνυψωθεῖσαν εἰς ὁμοίαν ἐπιφάνειαν μέχρι τῆς μεσημβρινῆς μαρμαρίνης τοιχοποιΐας ζώνης τοῦ χρηματίσματος τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Παρθενῶνος, ὑπὸ τὴν πρόσοψιν τοῦ ὁποίου τὴν πρὸς τῷ Καλλιστοῖ, τὴν τὰς Κόρας ἔχουσαν, γνωστὸν ἦν ὅτι εἰσήρχετο τὸ ὑπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενον, δὲν ἐλήλυθεν μέχρι τῶν νεῶν τινες καὶ νὰ ἐξερευνήσῃ τὸ πάχος τοῦ παρασθέντος τοίχου καὶ λίαν κατακτίστου φαινομένου τείχους, νῦν ὧν ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ τοῦ ὁρίσαντος ἓνα τέρμα τοῦ ἀτραλλὸς ἐπιμήκους τόπου ἐφ' ὅσον πρὸς ἑσπέρᾳν τοῦ μεταξὺ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Παρθενῶνος τόπου.

2. ἐντὸς δὲ τοῦ Ἐρεχθείου ἀνεκάλυψε παρὶ τὸ κέντρον, ἐν τῶν τρίβαρ τὸ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μαρτυρούμενον ἐν Α, 26·

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

ΙΑΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ ΜΕΧΝΙΚΟΒΑ

σ[ε]ις φυσικὰς ὑπὸς πλησίον ἀλλήλων κειμένας καὶ εἰς βά-
θ[η] ἐκτεινούσην διὰ τὰ ἐνεσπαρτα γώματα χωρηθάσας. οὗ
μακρὰν δὲ τούτων μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ μεσημβρίας καὶ πλη-
σίον τοῦ [illegible] ἀνδρῶν ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ τρίτην ὁμοίαν
ὀπὴν περιεῖχον ἔχουσαν τὸ στόμιον καὶ βάθος ἀδηλον.
αὐτὴ δὲ τὴ φ[illegible] εὑρέθη, οὐδὲ τὸ τῆς τριαίνης σχῆμα
ἐν τῇ πέτρᾳ. τὰ μαρμάρια τοῦ Ποσειδῶνος εἰς τὴν ἀμφοδὸν
τησιν τῆς χώρας κατ[illegible] τὴν μεταξὺ μεσημβρίας καὶ δύ-
σεως γωνίαν τοῦ ναοῦ [illegible] ἐκκλησίων ἴχνη χρωμάτων. πιστεύει
δὲ ὅτι πάντες οἱ τοῖχοι [illegible] περιβόλου ἦσαν ἔτυλοι ἐζωστρα-
φημένοι, τεκμήρια παρέχων τὴν [illegible] αὐτῶν ἐπιφάνειαν.
καὶ σιδηρᾶ λίτρι ἔμπ[illegible]γ, ὃς καὶ [illegible] ἐσωτερικὸς τοῖχος τῆς
πυλοκοίτης καλουμένης ἐν ἀριστερᾷ [illegible] εἰσερχομένῳ εἰς τὰ
προπύλαια ὁμοίως εἶδε, καὶ τὸν Παυσανίαν [illegible] συμμετρούντα
αὐτῷ εὗρον ἐν τῷ μνημονευθέντι τόπῳ [illegible] δὲ ἐπὶ τοῦ
τοίχων τοῦ γένους εἶδε τοῦ Βουταδῶν κ[illegible] τοῦ δὲ τῆς
Ἀθηνᾶς ὑποθέτει ἔξω τοῦ ναοῦ περιτετμημένην [illegible] τοῦ
τῆς βορείας προστάσεως τῆς πρὸς τοῦ θυμάτος ἔξω [illegible] τοῦ
Ἐρεχθείου ἀνεκάλυψε κατὰ τὰς μαρμαρίας βαθμοὺς [illegible]
χρηπιδώματος τὰς πρὸς βορίαν ἄνωμον ἴχνη ὑποκειμένης [illegible]
ὑδραγωγείου, διχρόνου τὰ ἀπὸ τῆς στέγης κατερχόμενα [illegible]
ρα. κατὰ δὲ τὴν δυτικὴν τοῦ ναοῦ πλευρὰν αὐτύχησε νὰ ἀνεύ-
ρῃ, καθαίρας τὸ χρηπίδωμα, καὶ λείψανα βάθρων τοῦ περιέργα
τούτου ὀχετοῦ.

3. πρὸ τῶν προπυλαίων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν Γαλλων ἀνακα-
λυφθείσης πύλης πιστεύει ὅτι εὗρεν τὸ ἴχνη τῆς ἀρχαίας κλί-
μακος ἐπὶ τοῦ βράχου ἐν δεξιᾷ τοῦ ἀναβαίνοντος ἐνθεν δὲ καὶ
ἔνθεν τῆς εἰρημένης πύλης διακρίνει τὰ ἀρχαῖα Κιμώνια
τοίχη τῶν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ προσθηκῶν. τὸ δὲ μᾶλιστα πάν-
των σπουδαιότατον πιστεύει ὅτι εὗρε καὶ τὸ ἐπάρατον Πε-
λασγικὸν, τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ὃν κατὰ τὸν Θουκυδίδην (ἐν
Β', ιζ', 1). θέτει δὲ αὐτὸ ὑπὸ τὸ βόρειον τεῖχος ἀπὸ τοῦ ἄντρου
τοῦ Παὺς. ὃ ἐκλάθρια, μέχρι τοῦ ὑπὸ τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν
τοῦ τείχους σηκλάιον, κατωτέρω τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἐκκλησία
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. σημεῖα νομίζων τὰς καθ' ὅλον τούτων
τὸν τύπον ἀπαντωμένας ἐπὶ τῶν βράχων μικρὰς χαμοπηλίτους
κοιλότητας τὰς δ' ἀναθηματικὰ ἀγαλματία ὠρισμένας. τοῦτο
δὲ τὸ Πελασγικὸν ἀναζητῶν αὐτοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ τοῦ κυρίου
Δουκκερμάννου τὴν ἐν σίναι ΙΙΙ', Ι ἀπεικονισθεῖσαν ἐπιγρα-
φήν, εἰ μὴ διὰ τὸ Πελασγικὸν. διὰ γοῦν τὴν τοπογραφίαν Ἀ-
θηνῶν λίαν σπουδαίαν. ὄρα σελ. 146 ἀρ. 122.

4. ὁ δ' αὐτοῦς Στρατικος, ὃν ὁ Διόνυσος ἀειθαλεῖ στεφάνῳ
δόξης ἐστεφάνωσεν ἐν τῷ Θεάτρῳ, ἀνασκάψας περὶ τὴν ἐν
Λίμναις κατὰ μέσην τὴν κοιλάδα γνωστὴν μεμνημένην κ α-
λ ῶ ν α ν ἐνεῦρε τὴν βάσιν αὐτῆς ἐπὶ χρηπιδώματος καλοῦ
ἐκ πλίνθων πωρικῶν, καὶ πρὸς μεσημβρίαν αὐτῆς οὐ μα-
κρὰν βάσιν ἑτέρου ὁμοίου στρογγύλου κίονος καὶ ἔδαφος λί-
θιστρωτον πλησίον αὐτῶν πρὸς δύσιμός ἐκ τετραγωνικῶν μι-
κρῶν καὶ λεπτῶν μαρμαρίνων πλακῶν δὲν παρεκολούθησε δὲ
τὸ ἔργον. ἐπὶ τοῦ εἰρημένου κίονος, 0,50 ἄνω τῆς βάσεως τρί-
ψας ἐγὼ τὰ χώματα μήπως ὑπακρύπτωσιν ἐπιγραφὴν τινα,
εὗρον σαφῶς ἐγγεγραμμένα τὰ ἑξῆς μόνον ΙΤΤΑΡ. Φράγνου
ὄνομα δηλοῦντα πιθανῶς ἐκ τῶν τοῦ μέσου τυχὸν αἰῶνος.
ἀλλὰ τούτων μὲν ὡς ἀφήσομεν εἰς τοὺς φιλτέρους. τὸ δὲ
ἔργον αὐτό, περὶ οὗ ἡ ἀνασκαφὴ ἐγένετο, ῥωμαϊκὸν φαίνεται,
ἴσως δὲ καὶ φραγκικὸν ἐκ ῥωμαϊκῶν καὶ ἑλληνικῶν λειψάνων
ἀποτελεσθὲν καὶ εἰς θὰ ἦτον ἀδυνατὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν καὶ
τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν ἡ τελεία ἀνασκαφὴ αὐτοῦ.

ὃ τρὸς τὸ αὐτὸ δὲ τέλος χρήσιμον φαίνεται καὶ τὸ τυχαίως
ἀνασκαφὲν ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἐδάφους κίονιον πρὸς ἄνδρας τὸ
βασιλικὸν κήπου καὶ πρὸς δεξιὰν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς
τὸ φραγκικὸν κοιμητήριον καὶ τὸν Ἰλισσὸν ἀπ' Ἀθηνῶν παρὰ
τὸν εἰρημένον κῆπον ὄξωθεν. τοῦτο, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς
οἰκοδομίας μὲ ἅρμον καὶ ἀσβέστην καὶ λίθους ἀκανονίστους
κατὰ τὸν σημερινὸν τρόπον, δὲν μοι φαίνεται παλαιότερον τοῦ
τῆς αἰῶνος μ. Χ. παρίστησι δὲ οὐδὲν ἔτερον εἰμὴ ἢ ἀτει-
λὴς, ὡς φαίνεται, μεῖζων οἰκοδομὴ αὕτη ἢ ἔδαφος ἐν τῷ
μέσῳ ψηφιδωτὸν ὅμοιον μὲν τῷ ἐν τῷ βασιλικῷ κήπῳ
γνωστῷ, κατωτέρον δὲ κατὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ τὸ ἀπολύ-
στεων σχοίνων. ἐστρώθη δὲ καὶ ἀσύμφ ἐπὶ ἀδρανῶν χω-
μάτων, ὥστε τολλαχοῦ ἐκουλώθη καὶ ἐδλάβη τὸ πλεῖστον
ὅμως καλῶς διεσώθη μετὰ καὶ τῶν ἀποσπασμάτων ζω-
ῶν του. ἔχει δὲ μέγεις μὲν μέτρα γαλ. 25,60. πλάτος δὲ
12,80. ὅτι δὲ τὸ μουσαϊκὸν καλύμμενον τοῦτο ψηφιδέτεμα
ἦτ[illegible] ἀρχαιότερον τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸ τοιχου, ὡς τι-
νὲς [illegible] ἠδύνατο νὰ ὑπόθεσ[illegible] ἐκ τῆς κανονικότητος τοῦ σχε-
δίου [illegible] κισσοφύλλων καὶ τῶν τοιούτων, ὄχλοῦ τὸ ὑποφαι-
νόμενον [illegible] τοίχων τοίχων μύστρισμα, τὸ πλῆρες τῶν
ὁλικῶν [illegible] ἁρμοὺς τῶν λίθων τῆς οἰκοδομίας. ὧν ἀνασκαφὴ δὲ περὶ
ὅλου τούτου [illegible] κίονιον.

6. ἀνατολικώτερα δ' ἔτι τούτου ὑποφάνησαν καὶ ἕτερα κτί-
σματα, ῥωμαϊκῶν χρόνων ταῦτα, ὡς νομίζω, καὶ μεμιγμέ-
νον τετραγωνικὸν τι κτίσμα ἐκ μεγάλων λίθων βωμοῦ παρό-
μοιον. ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα [illegible] ἐκ ἡμῶν ὁ λόγος, λέγομεν ὅτι
τοιαῦτα ζητηθέντα ἐδάφη [illegible] μὲν καλλίτερα τὰ δὲ χειρό-
τερα. ἀνεκαλύφθησαν πολλαχοῦ [illegible] λήνης ὑπὸ τῶν οἰκοδο-
μούντων οἰκίας. μάλιστα δὲ κατὰ [illegible] καλυμμένην Πλάκαν
ἀλλὰ τὰ μὲν οἰκονομήθησαν πως ἐν τ[illegible] ἐπιχειρήσεις τῶν οἰκιῶν
τὰ δὲ καὶ ἐχώσησαν ἢ κατεστράφησαν διὰ τὸ ἀνάγκας τῆς
οἰκοδομῆς. ἐν τούτων ἀβλίας ἐργασίας εὑρέθη καὶ πρὸς βορ-
ρᾶν τοῦ Ὀλυμπίου μετὰ καὶ ἄλλων τοιχίων, ἐξ ὧν ἐστι δῆλον ὅτι
καλή τις ῥωμαϊκὴ ἢ τουρκικὴ οἰκοδομὴ ἦν πυκνὴ ἐπ[illegible]. πάντα
δὲ ταῦτα κατεστράφην ὁ ὀδοποιὸς χάριν τῆς ἰσοπεδώσεως,
οὐδὲ τὸν αὐτομάτη αὐτοῦ καλῶς ἀνυφώμενον βραχον [illegible]
εἰς τάρφη τῶν θεωμένων καὶ ποικιλίαν γραφικὴν· ἀλλὰ ἐπ[illegible]
μὲ τὴν ἀξίνην ἀποδυρήσας, ἔκτισε καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ὄχθη
τοῦ Ἰλισσοῦ τοίχον ὑψηλὸν μέχρι τοῦ σταθμοῦ σχεδὸν πα-
ρεκτείνας αὐτό. τὴν δὲ ὑπάρχουσαν ὄχθην ἐκ μεγάλων πλίνθων ῥώμα πρὸς
ἐὰν χειροπόιητον ὄχθην ἐκ μεγάλων πλίνθων ῥώμα πρὸς
τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ κολαυνομένην, ὅτως παρὰ τὸν ἀπὸ
νατα Ἀρδηττὸν, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι δημοσιᾳ τὸν ἡλιαστικὸν
ὅρκον ὤμνυον μέχρις Ἀριστοτέλους (ὡς ἀλλαχοῦ δεχθήσεται).
μᾶλλον ἐλισσόμενον εἰς τὴν Καλλιρρόην ῥέῃ τὸ ὕδωρ καὶ
οὐχ ὅπου νῦν, ἐπλάτυνε πλέον ὁ Γάλλος οὗτος μὲ μεγά-
λους καὶ μικροὺς λίθους, ὧδέν ἐπάνω κατασκευάσας, καὶ μά-
λις μία πέτρα ὑποφαίνεται κάτω ὡς σημεῖον τῆς θέσεως

τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ὄχθης τοῖς γνωρίσασιν αὐτὴν πρότερον. ταύτην δὲ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ Ῥηγίλλη θεάτρου παρατείνων ἕως ἐδῶ πᾶν τὸ ἐμπεδὸν γινόμενον εἰς τὸ αὐτοῦ τέλος ἀσφᾷ, κατέστρωσε, μετεχειρίζετο, ἠφάνιζεν. οὕτως οὐδὲν ἴχνος ἔμεινε τῶν μεταξὺ τοῦ εἰρημένου θεάτρου καὶ τῆς Ἀδριανοῦ κοινῶς καλουμένης πύλης φανερῶν πρότερον λιπάνων ἀρχαίου περιβόλου. κατεστράφη δὲ καὶ τὸ ἀνωμερὲς καλὸν ῥωμαϊκὸν ὑδροχωγεῖον κατὰ τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ τὸ αὐλὸς μετὰ τὸ εἰρημένον θέατρον πρὸς τὸ τοῦ Διονύσου καὶ τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον. ἐμφυτευθέντων ἐν αὐτῷ καὶ δένδρων, ὅπου συνέπιπτεν ὁ στόχος αὐτῶν ἐπ' αὐτό. μετεκινήθησαν δὲ καὶ οἱ λίθοι πάν ες, οἵ τε ἐκ τοῦ ἀρχαίου τείχους καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν τοῦ ἀπὸ Ῥηγίλλη θεάτρου καὶ τῶν κατὰ τὴν ὄχθην τῆς ὄχλης τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ ἰδιωτικῶν οἰκιῶν. ἐξ αὐτοῦ συνέβη καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὁδοὺς τὰς πληθούσας τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν πόλιν καὶ ἔξω αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Θησείου, ὅπου, ἀπαιτήσας τὴν κορυφὴν τοῦ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ νοτοῦ λόφου, ἐξηφάνισε καὶ ὅσα αὐτοῦ ἐφώνησα ἀρχαῖα βάθρα καὶ κτίρια ἀνάγκαια εἰς λίαν τοῦ δυσχρηστοῦ ἕρκους τοῦ Θησείου ζητήματος. ὅμως δὲ καὶ ὠφέλησε τὰ μικρὰ πρόλοιπα τῶν ἔργων τοῦ ἀνδρὸς τούτου. διότι ἀνεκαλύφθησαν τὰ λείψανα σεμνοδοσία μνημεῖα τῆς τέχνης, μάλιστα ἐκ τῆς κατὰ τὴν Ἁλίαν Τριάδα ὁδοποιίας, ὅπου τὰ εὑρεθέντα πολλὰ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα μνημεῖα ἐκαινοῦ ἐθλήμησαν, τὸν περὶ ἐκεῖ ὑποκαυστικὸν θερμοῦ, παρ μένοντα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἀρχαίας καὶ πελυτελοῦν. ἀσημένιον μὲν αὐγμα τοῦ Κυρίου Δανιήλ, ἄλλον δὲ τοῦ μαθητοῦ διὰ τὴν Θεῖαν ἐν ᾗ ἀσπήθη ἐκπροσθεν τοῦ κλαυθμοῦ τῶν ἀπομάχων τῆς Ἀκροπόλεως ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίᾳ τῶν κηπαρίων των, ἕνα βλάπτησε ὑπὸ παντὸς πλεγχρωμένου εἰ τὴν ἀκρόπολιν, ἐὰ ἀσχημοτατῳ κεφαλῇ γυναικὸς ἴρωίας λίαν ἐφθαρμένη.

7. αἱ ἐν τῇ καλουμένῃ Πνυκὶ ἀνασκαφαὶ τοῦ ἐν Γοττίγγῃ καθηγητοῦ κυρίου Κουρτίου ἐλλίπουσι πολλῶν τῶν ὀφειλομένων τῆς ἀνομασίας καὶ τῆς χρήσεως τῇ τέχνῃ τοῦτοι (πρβλ. σ. 64, 3 καὶ ἴσως βυθυνθῇ ἡ γνώμη του ὅτι κινοῦμαι τὸ ἐν αὐτοῦ τὸ πόλυ. πρὸς ἀποστρέφειν δὲ τῆς γνώμης ταύτης ἴσως συντελεῖ καὶ τὸ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Ἀπομνημ. Α'. Ε. 2 χωρίον τοῦτ· «θύων τε γὰρ φανερὸς ἦν (ὁ Σωκράτης) πολλάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως βωμῶν· ἐν δὲ τῇ νῦν ἱστορήσεις αὐτοῦ προγεγόνει μαντικὴν ἀνθρωπίνην ἐπὶ τοῦ βραχυ ἔχει κλίσεως κατεσχηκότες ἀπὸ τοῦ καλουμένου βήματος τῆς Πυνικὸς πρὸς τὰ κάτω, ἤτοι πρὸς βορρᾶν ἄνεμον, καὶ μετὰ παρεμπτοντα καὶ ὃν μέτρα γαλλικὰ ἀπὸ τοῦ καλουμένου βήματος, τέσσαρες ἀπὸ τοῦ βραχυ μακρὰ καὶ πλατεῖα βαθμίδες, παρόμοιαι τοῖς τοῦ εἰρημένου βήματος τῆς Πυνικὸς, καὶ πλέον ἔχουσι συλλογὴ ὅτι ἐν ἑκάστῃ ὁρυκτὸς βῆμα ἢ βαθὺς ἦν, μετὰ δὲ ταῦτα ἡ ἀναπαρὰ τοῦ ἀκηρύκτου γενόμενος δὲν ἐγνώρισε μέχρι τοῦ βραχυ δὲν μέσα ὅμως ὡς ἀναζήτησε παρεδόθη ὅτι καὶ μέχρι τοῦ ἀνωτάτου πεπομένου τοίχους γνωρίζει. ἀφοῦ κατωθεν αὐτοῦ αἱ τῶν βραχων λελαξευμένοι βαθμίδες φανερῶς γνωρίζουν ὅτι τὰ περίλοιπα τοῦ τείχους τούτου, καὶ πιθανὸν ἀκριβεστέρη ἐπιβεβαίωσιν ὅτι τὸ τεῖχος ὑστερώτερα τῆς πλησίον ἐκτίσθη. περιέσκαψε δὲ ὁ κύριος Κούρτιος καὶ ὅλον τὸ κοκλικὸν τοῦτο τεῖχος μέχρι τῶν ἐπὶ τοῦ βράχου θεμελίων αὐτοῦ, καὶ οὐδαμοῦ εὑρέθη εἴσοδος σαφής. ἄνω δὲ ἐντὸς τοῦ περιβόλου κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τοῦ ἐπὶ τοῦ βράχου λελαξευμένου τείχου εὑρέθησαν αὐλακες σταναὶ καὶ βαθεῖαι παράλληλον τοῦ τοίχου διευθυνσιν ἔχουσαι καὶ ἄλλαι πάλιν ἀγκωσιαι, ὥστε διαρρέεται δι' αὐτῶν ἡ πέτρα τοῦ ἐδάφους εἰς τετραγωνικὰ τμήματα μεγαλήτερα καὶ μικρότερα. ἡ τραχύτης τῆς ἐπιφανείας· αὐτῶν καὶ ἴχνη σαφῆ ὑποσκάψεως παρείχων ἄλλως τε καὶ τῷ τάδε γράφοντι τεκμήρια ὅτι κατορυκτὸν ἦν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ πελάργιοι τοῦ κυκλικοῦ τείχους λίθοι ἀντεδόθη ἀπεμηχήθησαν. τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ ἀρχιτέκτων κύριος Στρακκος· ἄλλα δὲ πάλιν ἐφαίνετο διανοούμενος ὁ κύριος Βαετζήχιος· ἐν τούτοις ταῦτοις δι τοῦτο δὲν ἦνε ἡ Πνὺξ, μέσημεν ὅλως ἄνευ Πυκνὸς, καὶ τότε δὲν ἐξέρχει εἰς ποίας πάτρας πρέπει νὰ ζητήσωμεν τὸν σβρακκινον τῶν Ἀθηναίων δῆμον· διότι εἰς τὰ βόρεια τοῦ Μουσείου (σελ. 64, 3) Πνυκὸς ἴχνη δὲν ἐφάνησαν.

8. ὁ κύριος Κούρτιος ἐπεμελήθη προσέτι καὶ τὴν καθαρσιν τοῦ ἐν Μουνυχίᾳ σπηλαίου τοῦ καλουμένου σπανῶς τῆς Ἀφροδίτης, ὅπου ἐγκρήνει εἰς βάθος ἀνενήνοντα παρίτου βαθμίδων λελαξευμένων ἀπὸ τοῦ βράχου. ἀνακομιζόντος δ' αὐτοῦ ἐξηκολουθήσεν ἡ ἀνόμως λείψις ἐπὶ ἡμέρας, ἀλλ' ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ κατ' αὐτὸν πασῶς ὅτι δὲν γίνεται σεντίμως ἡ ἀσκανη, ἀνέβαλε τὸ ἔργον μεχρισοῦ εὑρῇ ἐργολάβον καταλλήλων.

τοῦ σπηλαίου τούτου ἡ εἴσοδος κεῖται ἀπὸ τοῦ ἀφίστου λόφου τῆς Μουνυχίας κατὰ τὴν δυτικὴν αὐτοῦ ἄκραν ἐκ τετραγωνικὴ λελαξευμένη διόδος ἀνοιγει ἕως κάτω ὁμοίως· φέρατο δὲ πλαγίως κεκλιμένη πρὸς βυσσὸν ὑπὸ τὸν λόφον, τὸ δὲ τοῦ ἄνωθεν μέχρι τοῦδε· τὰ δὲ τῆς ἱστορίας οὐδὲν γνωστὸν περὶ τούτου. ὁ Στράβων ἐν Θ' σελ. 395 τ. γραφων περὶ τῆς Μουνυχίας ταῦτ· «λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία γεγωνηκὼς καὶ κοῖλος καὶ ὑπόκωφος πολὺ μᾶλλον φύσει τε καὶ τέχνῃ ὥστ' πλέονες δέχεσθαι. σταμοὶ δὲ μικρὸν τὴν ἀπὸ τοῦ ἔργου» δὲν ἐκπλαγεται πολὺ σαφῶς· ἀλλ' ὅμως πιθανὸν καὶ ἡ παρόδος ὁμόδος νὰ φαίνεται κάτω εἰς μικρότερους τινας πλάτους τὸ τῶν ἔργων ἀναμφιβόλως καθ' ὅσα τῶν πολλῶν σπηλαίων τῆς Μουνυχίας, τῶν ἐξ' Ὑδρομυκοῦ τῆς Βοιωτίας Μυκαλῆς, οὕτως ἐκδεκρήνεται ἐκεῖθεν ὑπὸ θερμῶν ὕδατων εἰς Ἄζηνας Μουνυχίου βασιλέως· ὁ δὲ ἐπιτετραμμένος αὐτοῦ νὰ κατασκευάσῃ τοὺς τοίχους τούτου, τὴν Μουνυχίαν, ἔστιν οὗτως ὀνομαζομένων πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως, καθ' ὃ ἐγνώρισεν Ἀλλοτε ἡ ἐπὶ τῆς δυτικῆς Ἀττικῆς μαρτυρούμενα ὑπὸ Ὀλίγων ἀρχαίων συγγραφέων πόλις τοῦ περὶ τοῦ ἀπαντων λόγου τοῦ Δημοσθένους (σελ. 299 Dind.) καὶ ὑπὸ τῶν λεξικογράφων, Ἁρποκρατίωνος, Φωτίου καὶ Σουΐδα (ἴδε Mueller, Fragm. hist. Gr. τ. 4. σελ. 64 κπόμ. 71).

ὅπου τέλος τὸ ἔργον τοῦτο ἦνε ἐκ τῶν παλαιοτάτων ἐν Ἀττικῇ τὸ ἀδιαλείπτως καὶ μονίμως ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐν χρήσει ὄντος τοῦ εἴδους του, καὶ ὁπωσοῦν ἐπιμελητέον τοῦ σωζομένου ἐν αὐτῷ ὕδατος τὴν ἐπιγνῶσιν τοῦ τοιούτου. ἂν καὶ δὲν πιστεύομεν ὅτι ἐν τῷ ἔργῳ μὲ ἀπόκρυφον ὑδατικὴν νὰ καθορισθῇ τὸ ἀλλοτε ἐν τῷ ἐξωθεν πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ παρὶ τοῦ θεάτρου εἴσοδος. ἴνε μέγα τι χάσμα κατακρυμμένον καὶ ἐν μέρει ἐκ τῆς ἄλλης ἢ ὅλης κρημνοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ Βοιετζήχιος πιστεύει ὅτι εὑρέθη τὸ πρὸς βορρᾶν ἄνεμον πέρατα τοῦ αὐτοῦ λόφου. Α. Κ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОУМЕНІ І МЕЧНИКОВА

560554

TAV. 18

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОГУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Έκτ. ὑπὸ Ν. Βαρμαζέλη

Σάμος 1972

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Tab. 19

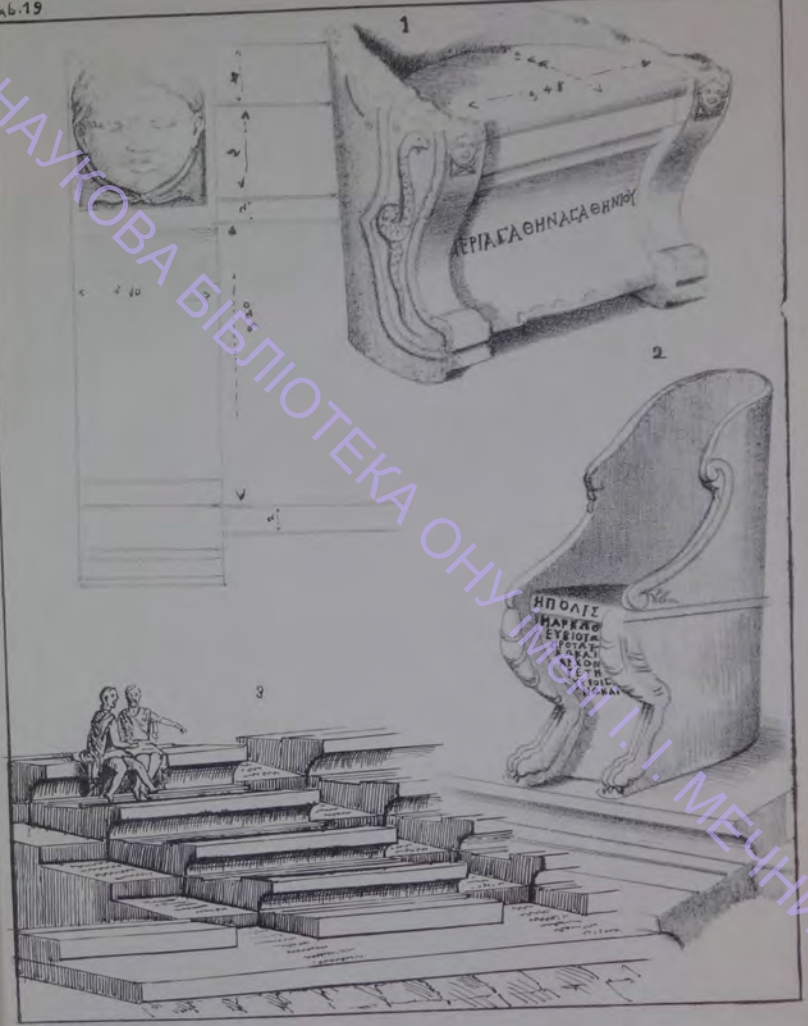

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

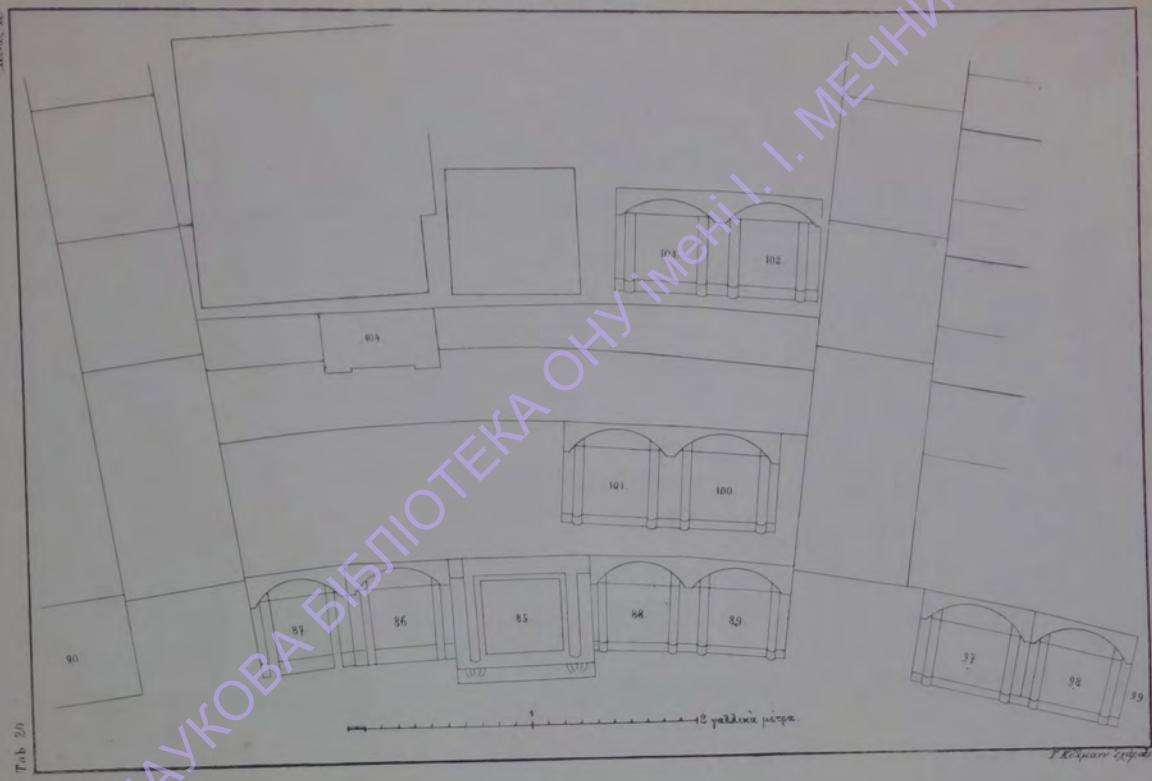

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

26/09/25
904188
НБ ОНУ

Наукова бібліотека
Одеського національного
університету
імені І. І. Мечникова

560554
32, 44 6,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

τοῦ ἀναγνώσται καὶ κριταὶ τῆς παρούσης ἐφημερίδος γνωστὸν ἔστω ὅτι αἱ πραγματεῖαι αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν ἑνός τινος τῶν ἐκλεχθέντων ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ὡς συντακτῶν (ὧν τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου τεύχους.) καταχωρίζονται ἄκριτοι, κατὰ τὴν λέξιν τοῦ κανονισμοῦ· τουτέστι δὲν προκαποιοῦνται, οὐδὲ ἀποπέμπονται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου. πᾶς τις ὅμως τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ γράφειν ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι, δύναται νὰ ἐπικρίνῃ τὰ ἤδη δημοσιευθέντα (ἄνευ ὕβρεων καὶ προσωπικῶν προπηλακισμῶν). μάλιστα δὲ καὶ νὰ ἀναδημοσιεύσῃ τὰ ἐσφαλμένα. διὸ οἱ φέροντες τὴν εὐθύνην τῶν γραφομένων διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, ἂς προσέχωσι πολὺ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν τῶν ἐπιγραφῶν, ἀπομιμούμενοι ἀκριβῶς καὶ τὸ σχῆμα τοῦ λίθου καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ γράμματα, ὧν ἕκαστον πρέπει νὰ κῆται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἕνθα καὶ ἐπὶ τοῦ λίθου. ἀνάγκη δὲ νὰ σημειώνωνται καὶ αἱ διαστάσεις τὴ λίθ. μῆκος, πλάτος, πάχος, κατὰ μέτρα γαλλικά, καὶ ἡ ποιότης αὐτοῦ, εἰ δυνατόν· ἀναγκαίως δὲ ἡ θέσις αὐτοῦ ἐν ᾗ εὑρέθη καὶ ἐν ᾗ κεῖται νῦν, ὅπως ὁ βουλόμενος ἐξελέγχῃ τὰ γεγραμμένα.

αἱ δὲ παρ' ἄλλων πεμπόμεναι εἰς τὸν ἐκδότην πραγματεῖαι ὑποβάλλονται εἰς κρίσιν πρῶτον, γινομένην ὑπὸ ἐπιτροπῶν ὡρισμένων ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφορίας· ὥστε καὶ διὰ ταύτας δὲν ἐνέχεται ὁ ἐκδότης.

ἐπιγραφὰς δὲ μόνον μετὰ τῶν εἰρημένων ἄνωθεν ὅσων ἀναγκαίων σημειώσεων εὐχαρίστως δημοσιεύει ὁ ἐκδότης, ὅταν μετὰ τοῦ ἀντιγράφου συναποστέλληται καὶ πανόμοιον ἐκ τοῦ λίθου ἔκμαγμα. τοῦτο δὲ γίνεται οὕτω· ἀφοῦ πρῶτον πλύνῃς καλῶς τὸν λίθον ἢ τὸ φέρον τὴν ἐπιγραφήν, ὅ τι δήποτε καὶ ἂν ᾖ νε, βρέχεις ἔπειτα καλῶς μὲ νηρὸν καὶ εὐθὺς ἐπιβάλλεις χάρτην τοῦτον ἐπιτρώνεις τότε καλῶς καὶ μὲ τὴν βούρτσαν τῶν φορεμάτων σου κτυπᾷς ἐπ' αὐτοῦ παντοιοτρόπως ὥστε νὰ εἰσχωρήσῃ ὁ χάρτης εἰς τὰ γράμματα· ἔπειτα τὸν ἀφίνεις ἐπάνω οὕτως ἕως νὰ στεγνώσῃ. οὕτω δὲ ἔχεις θαυμάσιον ἀποτύπωμα τῆς ἐπιγραφῆς, εἰς ὃ δύνανται νὰ βασισθῇ ὁ ἐκδότης εἰς κατασκευὴν τοῦ πίνακος.

ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1862.

ὁ ἐκδότης.
τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІНСТИТУТУ ІСТОРІЇ І. І. МЕЧНИКОВА